

**”Omanikäisillä yleinen, nykylapsilla harvemmin”
Käsitykset naistennimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta**

Vilma Karjalainen
Maisterintutkielma
Suomen kielen ja suomalais-ugrialaisten
kielten ja kulttuurien maisteriohjelma
Suomen kieli
Humanistinen tiedekunta
Helsingin yliopisto
Maaliskuu 2024

Tiedekunta – Fakultet – Faculty Humanistinen		Koulutusohjelma – Utbildningsprogram – Degree Programme Suomen kielen ja suomalais-ugrialaisten kielten ja kulttuurien maisteriohjelma	
Opintosuunta – Studieriktning – Study Track Suomen kieli			
Tekijä – Författare – Author Vilma Karjalainen			
Työn nimi – Arbetets titel – Title "Omanikäisillä yleinen, nykylapsilla harvemmin" Käsitukset naistennimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta			
Työn laji – Arbetets art – Level Maisterintutkielma		Aika – Datum – Month and year Maaliskuu 2024	Sivumäärä– Sidoantal – Number of pages 51 + 16 liitesivua
Tiivistelmä – Referat – Abstract <p>Tämä tutkielma tarkastelee käsityksiä naistennimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta. Tutkielma rajautuu pelkästään naistennimiin, sillä niissä nimimuodin muutokset näkyvät miesten nimiä selvemmin ja nopeammin. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaiset naistennimet koetaan yleisiksi ja harvinaisiksi ja miksi, vaikuttaako ikä näihin käsityksiin ja millaisia ajatuksia etunimien yleisyys ja harvinaisuus ylipäättään herättää vastaajissa. Tutkielman aineisto on kerätty verkkokyselyn avulla, joka koostui sekä monivalinnasta että avoimista kysymyksistä. Tutkimus on toteutettu kansanonomastisesta näkökulmasta.</p> <p>Vastaajien täyttämän verkkokyselyn monivalintaosuus koostui 20 naistennimestä, jotka vastaajien tuli luokitella yleisiksi, harvinaisiksi tai ei yleisiksi eikä harvinaisiksi. Nimistä selvästi yleisin oli vastaajien mielestä <i>Riitta</i>, jonka koki yleiseksi noin 92 prosenttia vastaajista ja joka on ollut suosituimmillaan 1950-luvulla. <i>Riitan</i> jälkeen yleisimmiksi koettiin uusvanhat <i>Helmi</i> ja <i>Lilja</i>, jotka ovat saaneet uutta suosiota 2000–2020-luvuilla. Selvästi harvinaisimmiksi koettiin <i>Milma-Inkeri</i> ja <i>Vadelma</i>, jotka ovat myös tilastollisesti kyselyn harvinaisimmat nimet. Monivalinnoissa vastaajat olivat pääsääntöisesti hyvin tietoisia nimien yleisyydestä: yleisimmäksi on koettu nimet, joita on annettu eniten ensinimiksi, ja harvinaisimmaksi nimet, joilla on vähiten kantajia.</p> <p>Avoimissa kysymyksissä vastaajia pyydettiin luettelemaan 1–3 mielestään yleistä naistennimeä ja 1–3 mielestään harvinaista naistennimeä. Selvästi useimmiten vastauksissa mainittiin <i>Anna</i>, jonka jälkeen yleisimmiksi koettiin <i>Maria</i>, <i>Aino</i> ja <i>Laura</i>. Näistä <i>Anna</i>, <i>Maria</i> ja <i>Laura</i> ovat nimiä, jotka ovat käytössä monessa eri kulttuurissa ja joita on myös Suomessa annettu kaikenikäisille. <i>Aino</i> on puolestaan Kalevalasta käyttöön noussut nimi. Harvinaisiksi koettuja nimiä mainittiin yhteensä 525 eli niiden kirjo on moninainen. Joukossa on sekä nimiä, joilla ei ole vielä yhtäkään kantajaa että nimiä, joilla kantajia on yli 100 000.</p> <p>Tyypillisimmät perustelut nimien yleisiksi ja harvinaiseksi kokemiselle oli vastauksissa se, onko vastaaja kohdannut kyseistä nimeä. Perusteluissa tulee ilmi myös pohdintaa esimerkiksi nimien iästä, mahdollisten nimenkantajien iästä, julkisuuden henkilöiden vaikutuksesta nimien suosioon ja nimimuodin sykleistä. Vastaajat ovat siis tietoisia nimimuodista ja siihen liittyvistä tekijöistä. Eri vastaajaikäluokkien käsitysten eroavaisuus näkyy monivalinnoissa erityisesti 2000–2020-luvuilla suosituimmillaan olleissa nimissä, jotka nuoremmat vastaajat kokevat vanhempia vastaajia yleisimmiksi. Avoimissa vastauksissa yleisiksi koetaan puolestaan suurelta osin omassa ikäluokassa yleiset nimet.</p> <p>Tutkimus osoittaa, että vastaajat ovat pääasiallisesti tietoisia nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta sekä nimimuodista. Tärkeäksi osoittautui nimeä valittaessa, että se ei ole liian harvinaisen tai erikoinen eikä liian yleinen. Kovin harvinaiset nimet koetaan turhaksi erikoisuuden tavoitteluksi, kun taas todella yleiset nimet ovat monen vastaajan mielestä persoonattomia ja tylsiä.</p>			
Avainsanat – Nyckelord – Keywords nimistöntutkimus, etunimet, naistennimet, yleiset nimet, harvinaiset nimet			
Säilytyspaikka – Förvaringställe – Where deposited Helsingin yliopiston keskustakampuksen kirjasto			
Muita tietoja – Övriga uppgifter – Additional information			

Sisälllys

1	Johdanto	1
1.1	Tutkimuksen lähtökohdat	1
1.2	Tutkimuskysymykset ja -menetelmät	2
2	Teoreettinen tausta	3
2.1	Etunimien suosionvaihtelu	3
2.2	Yleiset ja harvinaiset etunimet	5
2.3	Kansanonomastiikka	6
2.4	Aiempi tutkimus	7
3	Aineisto	8
3.1	Kyselyyn valitut nimet	8
3.2	Kyselyn toteutus	10
3.3	Vastaajat	10
3.4	Tutkimusetiikka	12
4	Nimien luokittelu monivalintakysymyksissä	12
4.1	Yleisyys ja harvinaisuus	13
4.2	2000–2020-luvuilla suosituimmat <i>Amelia, Aurora, Helmi, Kiira, Lilja, Miisa, Saaga</i> ja <i>Viola</i>	16
4.3	Uusvanhat <i>Elma</i> ja <i>Hilja</i>	20
4.4	Harvinaiset <i>Milma-Inkeri</i> ja <i>Vadelma</i>	23
4.5	1950-luvulla suosituimmat <i>Auni, Margit</i> ja <i>Riitta</i>	25
4.6	Omakieliset ja luontoaiheiset <i>Halla, Kanerva</i> ja <i>Nuppu</i>	29
4.7	<i>Nenna</i> ja <i>Selena</i>	32
4.8	Vastaajien kokemukset nimien luokittelemisesta	35

5	Yleiseksi ja harvinaisiksi koetut nimet avoimissa vastauksissa	35
5.1	Yleiseksi koetut nimet	36
5.2	Harvinaisiksi koetut nimet	40
5.3	Yleistä, harvinaista vai jotakin siltä väliltä?	42
6	Lopuksi	45
	Lähteet	50
	Liitteet	52
	Liite 1. Kyselylomake	52
	Liite 2. Yleisinä mainitut nimet	54
	Liite 3. Harvinaisina mainitut nimet	56

1 Johdanto

Tiettyjen sukupolvikokemusten, kuten poliittisten tapahtumien ja kulttuurielämysten, lisäksi myös etunimet erottavat useimmiten sukupolvet toisistaan. Maailman muuttuessa myös nimimaailma muuttuu, ja nimenantajat suosivat usein huomaamattaankin suosituiksi nousevia nimiä. Nimimaku noudattaa siis usein nimimuotia, vaikka sen ajattelisi olevan yksilöllinen. (Kiviniemi 2006: 68, 168, 172.)

Nimimuodin avulla pyritään sekä yksilöllisyyteen että samastumiseen, ja muodille ominaista on myös jatkuva kiertokulku. Oman sukupolven tai omien vanhempien sukupolven nimiä useimmiten vältellään, sillä nämä nimet voivat tuntua jo liian käytetyiltä ja kuluneilta. Lapsille etsitään useimmiten tuoreen tuntuisia ja jopa erikoisia nimiä, ja tyypillisesti lapsi saa nimen, joka on ollut suosiossa noin sata vuotta aiemmin ja joka ei nimenantohetkellä ole yleinen. (Saarelma-Paukkala 2017: 42–44.)

1.1 Tutkimuksen lähtökohdat

Tutkin kandidaatintutkielmassani (Karjalainen 2023) vauva.fi-sivustolla käydyssä keskustelussa harvinaisiksi ja kauniiksi miellettyjä naistennimiä, mistä sain innostuksen myös tähän tutkielmaan. Koin, että aihetta voisi olla tarpeellista ja mielenkiintoista tutkia myös laajemmin. Erityisesti minua jäi kiinnostamaan iän vaikutus siihen, millaiset nimet koetaan yleisiksi ja harvinaisiksi. Kandidaatintutkielmassani iän tai esimerkiksi sukupuolen vaikutusta ei ollut mahdollista tarkastella, sillä keräsin aineistoni anonyymista verkkokeskustelusta. Minua kiinnosti myös kuulla vastaajilta tarkempia perusteluja siihen, miksi jokin nimi on heidän mielestään yleinen tai harvinaisen. Näiden käsitysten tutkiminen maisterintutkielmassani antaakin oivan mahdollisuuden laajempaan tarkasteluun.

Etunimiä on tutkittu opinnäytetöissä paljonkin, mutta maisterintutkielmissa ei ole tätä ennen tutkittu tällä tavoin, millaisia käsityksiä etunimien yleisyyteen ja harvinaisuuteen liittyy. Lisäksi harvinaiset nimet ovat jääneet tutkimuksissa vähemmälle huomiolle kuin yleiset nimet. Tutkielmani eroaa muista myös siinä, että keskityn pelkästään naistennimiin. Olen rajannut tutkielmani naistennimiin, koska nimimuodin muutokset näkyvät selvemmin ja nopeammin naistennimissä kuin miestennimissä, sillä pojilla suositaan perinteisempää nimenantoa (Kiviniemi 2006: 25).

1.2 Tutkimuskysymykset ja -menetelmät

Tavoitteenani on tässä tutkielmassa selvittää, millaisia käsityksiä vastaajilla on naistennimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta. Keräsin aineistoni verkkokyselyn avulla, jossa pyysin vastaajia luokittelemaan annetut naisten etunimet yleisiin, harvinaisiin ja ei yleisiin eikä harvinaisiin nimiin. Tämän lisäksi pyysin vastaajia luettelemaan 1–3 mielestään yleistä sekä 1–3 mielestään harvinaista naisten etunimeä. Kysyin vastaajilta myös, millaisia ajatuksia nimen yleisyys tai harvinaisuus heissä herättää. Esittelen kyselyä ja sen toteutusta tarkemmin luvussa 3.

Selvitän siis tässä tutkielmassa, millaiset nimet vastaajat kokevat yleisiksi ja harvinaisiksi, vaikuttaako ikä näihin käsityksiin ja millainen merkitys vastaajille on nimien yleisyydellä tai harvinaisuudella. Tutkimukseni sijoittuu *kansanonomastiikan* piiriin, jonka alalla tarkastellaan nimien käyttöä ja käsityksiä nimistä (Ainiala ym. 2008: 77). Tutkimuskysymykseni ovat:

1. Millaisia nimiä vastaajat pitävät yleisinä ja harvinaisina? Miksi?
2. Millaisia vaikutuksia vastaajan iällä on siihen, millaiset nimet hän kokee yleisiksi ja harvinaisiksi?
3. Millainen merkitys nimen yleisyydellä ja harvinaisuudella on ollut vastaajille nimenvalinnassa tai millaisia ajatuksia se ylipäättään herättää?

Iän lisäksi kysyin vastaajilta sukupuolta ja asuinpaikkaa. Nämä jäävät kuitenkin pois tarkastelusta tämän tutkielman osalta, sillä nopean katsauksen perusteella näillä ei vaikuttanut olevan ainakaan selvää vaikutusta vastauksiin. Aineistosta käy myös ilmi, että valtaosa vastaajista on pääkaupunkiseudulta ja että suurin osa miespuolisista vastaajista on vanhemmissa ikäluokissa. Niinpä asuinpaikan tai sukupuolen vaikutuksen tarkasteleminen tällaisesta aineistosta ei olisi kovin otollista.

Seuraavassa luvussa esittelen tutkielmani kannalta olennaista teoreettista taustaa, muun muassa etunimien suosionvaihtelua, kansanonomastista tutkimustapaa ja aiemmin tehtyä tutkimusta. Luvussa 3 siirryn käsittelemään toteuttamaani kyselyä ja vastaajien taustatietoja. Tämän jälkeen teen analyysia aineistosta luvuissa 4 ja 5. Luvussa 4 käsittelen monivalintakysymysten vastauksia ja luvussa 5 avointen kysymysten vastauksia. Viimeisessä luvussa tiivistän tekemäni havainnot, pohdin tärkeimpiä tutkimustuloksia ja heijastelen niitä aiempaan tutkimukseen.

2 Teoreettinen tausta

Esittelen tässä luvussa tutkielmani teoreettista taustaa sekä samanlaisista aihepiireistä aiemmin tehtyä tutkimusta. Tutkimukseni sijoittuu nimistöntutkimuksen eli onomastiikan alalle, jolla on perinteisesti tutkittu paikannimiä ja henkilönnimiä, mutta tutkimus ulottuu myös esimerkiksi eläinten nimiin, kirjallisuuden nimiin ja kaupallisiin nimiin (Ainiala ym. 2008: 23–24).

Käsittelen ensimmäisenä etunimien suosionvaihtelua, minkä jälkeen pureudun siihen, miten yleiset ja harvinaiset etunimet luokitellaan. Tämän jälkeen esittelen lyhyesti kansanomastista tutkimustapaa. Viimeisenä käyn läpi aiemmin julkaistua tutkimusta, joka käsittelee etunimiin liittyviä mielikuvia ja nimenvaihtelua.

2.1 Etunimien suosionvaihtelu

Nimet ja tunteet sekä nimet ja identiteetit kuuluvat vahvasti yhteen. Kaikilla ihmisillä on nimi, sillä henkilönnimet ovat osa kaikissa yhteisöissä käytettyä kieltä ja kaikkia kulttuureita, vaikka nimeämistavat vaihtelevatkin eri kulttuurien välillä. Henkilönnimisysteemit ovat myös jatkuvasti muuttuvia. (Ainiala ym. 2008: 162–163, 178.) Maailman muuttuessa myös nimi-maailma muuttuu, ja uusia etunimiä omaksutaan muiden uusien innovaatioiden tavoin (Kiviniemi 2006: 169). Tällöin voidaan puhua *suosionvaihtelusta*.

Etunimien suosionvaihtelulla tarkoitetaan ajallista ja alueellista vaihtelua etunimien valinnassa (Kiviniemi 2006: 168). Lisäksi voidaan puhua sosiaalisesta vaihtelusta, joka näkyy erilaisina nimivalintoina eri sosiaaliryhmissä ja asuinalueilla (Saarelma-Paukkala 2017: 74). Keskityn tässä tutkielmassa kuitenkin ajalliseen vaihteluun.

Alueelliset erot nimien suosiossa ovat kaventuneet ajan kuluessa; 1900-luvun alussa erot olivat vielä erittäin selkeitä, mutta 1950-luvulta lähtien erot alkoivat pienenemään. Nimenanto ei kuitenkaan ole täsmälleen samanlaista eri puolilla Suomea vieläkään, ja monet nimet nousevat suosioon ensimmäisenä pääkaupunkiseudulla ja muissa suurissa kaupungeissa, joista ne omaksutaan vähitellen myös muualle. (Saarelma-Paukkala 2017: 71.)

Yhtenä vahvana syynä nimien ajalliseen suosionvaihteluun ovat nimiin liitetyt mielikuvat, joiden vuoksi nimenantajat välttelevät oman sukupolvensa ja omien vanhempiensa sukupolven nimien antamista. Eri sukupolvet saavatkin suurimmaksi osaksi keskenään erilaisia nimiä ja tietyt nimet yhdistetään helposti tietyn ikäisiin ihmisiin. Nimet nousevat uuteen suo-

sioon vasta, kun niiden elossa olevat nimenkantajat vähenevät. Nimien suosio siis nousee ja laskee yleensä hyvin johdonmukaisesti. (Kiviniemi 2006: 201, 205.)

Tyypillistä on myös, että uusien nimien suosio kasvaa nopeammin ja korkeammaksi kuin perinteisten nimien suosio. Toisaalta tällaisten uusien nimien suosio myös laskee myöhemmin vähiin, kun taas perinteisten nimien suosio ei yleensä laske yhtä alhaiseksi. Perinteiset nimet ovat nimiä, jotka ovat tuttuja kaikille nimenantajille jo useilta aiemmilta sukupolvilta. Perinteisten nimien kautta nimen saaja voidaan esimerkiksi kytkeä sukuun tai muuhun yhteisöön. Tavallisesti tietyn aikakauden suosittu nimet nostavat suosioon samaan aikaan myös muita samantyyppisiä nimiä (mts. 169, 170, 173). Esimerkiksi *Ella*, *Hilla*, *Milla* ja *Salla* sekä *Lilja*, *Milja*, *Silja* ja *Vilja* ovat olleet samaan aikaan suosiossa (Saarelma-Paukkala 2017: 83).

Ajan kuluessa nimenanto on muuttunut yhteisöllisestä yksilöllisemmäksi, ja yksi 2000-luvun vahvimista nimitrendeistä onkin ollut nimenannon yksilöllistyminen, mikä näkyy myös erilaisten etunimien määrässä (Saarelma-Paukkala 2017: 88–89). Erilaisiksi nimiksi lasketaan kaikki erilaiset nimiasut, esimerkiksi *Nea* ja *Neea* ovat siis kaksi eri nimeä.

Etunimien määrä on yli kaksinkertaistunut 1960-luvun jälkeen. Tämä johtuu paljolti siitä, että vain kerran annettujen nimien eli uniikinimien määrä on kasvanut huomasti. Valtaosa erilaisista etunimistä onkin harvinaisia tai uniikkeja nimiä. Esimerkiksi vuonna 2016 tytöille annetuista nimistä 56 prosenttia oli vain kerran annettuja nimiä (Saarelma-Paukkala 2017: 89–90). Tämän myötä myös samannimisyys on vähentynyt.

Erilaisia etunimiä annetaan enemmän tytöille kuin pojille. Esimerkiksi vuonna 2016 tytöille annettiin 2072 erilaista *ensinimeä* eli ensimmäistä etunimeä ja 2612 erilaista *jälkinimeä* eli jälkimmäistä etunimeä, kun taas pojat saivat 1731 erilaista ensinimeä ja 2226 erilaista jälkinimeä (Saarelma-Paukkala 2017: 67). Tämä tarkoittaa sitä, että nimimuodin muutokset ja nimitrendit näkyvät selvemmin ja nopeammin tyttöjen nimenannossa, kun pojilla suositaan puolestaan perinteisempiä nimiä (Kiviniemi 2006: 25).

2000–2020-lukujen nimitrendejä ovat yksilöllisyyden tavoittelun lisäksi muun muassa uusvanhat, kansainväliset ja omakieliset nimet. Uusvanhoilla nimillä tarkoitetaan nimiä, jotka ovat olleet viimeksi suosittuja noin sata vuotta sitten. Tämän vuoksi 2000-luvun alussa suosioon nousivat esimerkiksi nimet *Emilia*, *Emma*, *Helmi* ja *Iida*. Kansainväliset nimet ovat puolestaan muiden maiden nimistöä omaksuttuja nimiä. Tällaisille nimille on monesti omaksuttu suomalainen nimiasu, esimerkiksi Suomessa *Norasta* on tullut *Noora*. Toisaalta esimerkiksi kansainväliset *Anna* ja *Julia* sopivat sellaisinaan äännerakenteeltaan hyvin suomen kieleen. Käytössä on myös vierasperäisiä nimiä, joita ei ole käytetty Suomessa perinteisesti. Tällaisia

nimiä valitsevat useimmiten perheet, joissa toinen vanhempi on ulkomaalaistaustainen. (Saarelma-Paukkala 2017: 77–79, 96.)

Käyttöön on omaksuttu myös kokonaan uusia suomenkielisiä nimiä, joita voidaan kutsua omakielisiksi nimiksi. Tällaisia nimiä ovat esimerkiksi *Aava* ja *Lumi*. Suosittuja ovat olleet myös uusvanhat suomenkieliset nimet, kuten *Aino* ja *Lilja*. Myös harvinaisten annettujen nimien joukossa on paljon suomenkielisiä uudisnimiä, joista monet ovat luontoaiheisia. (mts. 80–81, 95.)

2.2 Yleiset ja harvinaiset etunimet

Yksi henkilönimien tutkimuksen keskeisimpiä tehtäviä on etunimien yleisyyden selvittäminen. Tämä voi olla esimerkiksi yksittäisten nimien suosion tarkastelemista tai kunkin ajan nimityyliin ja suosituimpien nimien kartoittamista. Tällainen tutkimus on keskittynyt perinteisesti yleisten nimien tutkimukseen, mutta jo harvinaisten nimien suuri määrä antaa hyvän syyn tutkia myös niitä. (Lampinen 1993: 83.)

Eero Kiviniemen (2006: 16) mukaan useimmilla on melko tarkka käsitys etunimien yleisyydestä ja erityisesti oman ikäluokan nimet ovat pääasiallisesti tuttuja. Oman ikäluokan nimet tulevat tutuiksi esimerkiksi koulutaipaleen aikana ja muutenkin elämän varrella. Eri sukupolvien luokkakuvia tarkastelemalla voikin havaita suuria eroja kulloinkin käytössä olleessa etunimistössä (mts. 18).

Nykyään yleisimmät nimet eivät kuitenkaan enää ole nimenkantajamäärien perusteella läheskään yhtä yleisiä kuin aiemmin, ja yleisten nimien suosio on selvästi aiempaa tasaisempaa (Saarelma-Paukkala 2017: 45). Suosituimmatkin nimet jäävät siis vähemmän yleisiksi kuin aiemmin. Esimerkiksi vuoden 1960 suosikkinimen *Päivin* sai kyseisenä vuonna nimekseen 1764 tyttöä (Nimikone), kun taas vuoden 2022 suosituimman nimen *Olivian* sai nimekseen vuoden aikana 276 tyttöä (DVV2). Erilaisten annettujen nimien määrä on kuitenkin kasvanut merkittävästi 1960-luvulta, joten se, että yleisin valittu nimi ei saa yhtä paljon nimenkantajia, ei tee nimestä välttämättä vähemmän suosittua (Hämäläinen 2013: 70).

Tällä hetkellä eniten nimenkantajia on suurten ikäluokkien suosikkinimillä sekä 1960-luvun suosikkeihin kuuluneilla nimillä. Suurten ikäluokkien suosikkinimien suuri määrä johtuu siitä, että suurten ikäluokkien osuus väestöstä on tällä hetkellä suurin. (Saarelma-Paukkala 2017: 60.) Yleisimpiä naisten ensinimiä ovat 2020-luvulla *Anne*, *Tuula*, *Päivi*, *Anna*, *Minna*, *Sari*, *Leena*, *Pirjo* ja *Ritva* (Avoindata.fi).

Suurten ikäluokkien nimet eroavat kuitenkin selvästi yleisimmistä 2020-luvulla annetuista nimistä. Esimerkiksi vuonna 2022 suosituimmat tytöille ensimmäisiksi etunimiksi annetut nimet olivat *Olivia*, *Aino*, *Aada*, *Lilja* ja *Eevi* (DVV2). 2000-luvun suosituimmista nimissä toistuvat erityisesti pehmeät, soinnilliset konsonantit *l*, *m* ja *n* (Szabó 2023: 80). Esimerkiksi vuoden 2016 kahdessakymmenessä suosituimmassa tyttöjen ensinimissä ei esiinny kertaakaan *r*-kirjainta, kun taas vuoden 1950 suosituimmista nimistä *r*-kirjaimia on 12 nimessä (Nimikone).

Nimien harvinaisuudelle ei puolestaan ole selkeää määritelmää, ja esimerkiksi eri tutkielmissa harvinaisuus on määritelty eri tavalla. Muun muassa Järvimäki (2008: 7) on luokitellut alle 500 nimenkantajan nimet harvinaisiksi pro gradu -tutkielmassaan. Myös nimipäiväkalenteriin pääsyn ehtona on pidetty sitä, että nimi on annettu vähintään 500 kertaa ensimmäiseksi etunimeksi (Saarelma-Paukkala 2017: 169). Toisaalta Lampinen (2020: 17), Heinonen (2008: 66) ja Roos (2009: 69, 76, 96) ovat luokitelleet pro gradu -tutkielmissaan alle 60 nimenkantajan nimet harvinaisiksi. Emilia Aldrin (2011: 83) puolestaan kutsuu väitöskirjassaan alle 50 nimenkantajan nimiä harvinaisiksi.

Myös käsitykset harvinaisuudesta voivat olla kovin erilaisia erityisesti maallikoiden välillä. Esimerkiksi kandidaatintutkielmani (Karjalainen 2023) aineistossa sekä lähes 50 000 nimenkantajan *Helmi* että lähes 35 000 nimenkantajan *Linnea* on koettu harvinaisiksi nimiksi. Myös muun muassa Roosin (2009: 72) tutkielmassa käy ilmi, että eri vastaajat saattavat kuvata samaa nimeä sekä liian tavalliseksi että sopivan erikoiseksi.

2.3 Kansanonomastiikka

Tutkimukseni sijoittuu sosio-onomastiikan piiriin, jonka alalla tutkitaan nimien käyttöä ja niiden variaatiota. Tarkemmin tutkimukseni on näkökulmaltaan kansanonomastinen. Kansanonomastisessa tutkimuksessa tarkastellaan maallikoiden eli ei-kielitetieteilijöiden käsityksiä ja havaintoja nimistä sekä nimistönkäytöstä. Kansanonomastisen tutkimustapaa hyödyntäen saadaan kerättyä monipuolista tietoa myös kielenkäyttäjien nimiin liittämistä mielikuvista, merkityksistä ja asenteista. Laajimmin kansanlingvistinen tarkastelutapa näkyy kaupunkinimistön tutkimuksessa, mutta myös etunimiä on tutkittu kansanonomastisesta näkökulmasta. (Ainiala ym. 2008: 77.) Esittelen seuraavassa luvussa tutkimuksia, joissa on hyödynnetty kansanonomastista näkökulmaa.

Kansanonomastiikassa tyypillisesti käytettyjä tutkimusaineistoja ovat keskustelut, haastattelut ja kyselyt. Tarkasteltavat keskustelut voivat olla myös verkkokeskusteluja, joissa mie-

lipiteitä voidaan ilmaista hyvinkin suorasanaisesti. Verkkopalstoilla voidaan keskustella niin etunimistä kuin yritysnimistäkin. (Sjöblom & Ainiala 2020: 821–822.) Verkkokeskustelupalstoja selaamalla huomaa, että erityisesti etunimet herättävät paljon keskustelua, tunteita ja mielipiteitä.

2.4 Aiempi tutkimus

Sosiolingvistinen nimistöntutkimus ja suomalainen nimistöntutkimus ylipäätään on painottunut erityisesti paikannimien tutkimukseen (Ainiala ym. 2008: 23, 75), mutta erityisesti Eero Kiviniemi (1982, 1993, 2006) on tehnyt kattavaa sosiolingvististä nimistöntutkimusta etunimistä 1980–2000-luvuilla. Kiviniemi on tarkastellut laajasti käytössä olevaa etunimistöä, nimien suosionvaihtelua ja nimenvaihtoa.

Etunimiä on tutkittu kansanonomastisesta näkökulmasta erityisesti opinnäytetöissä. Kansanonomastisesti etunimiä ovat tutkineet pro gradu -tutkielmissaan muun muassa Jaana Heinonen (2008), Saija Järvimäki (2008), Ripsa Kallinen (2018), Elisa-Marja Lampinen (2020), Roosa Marttinen (2019), Saara Pirkola (2012) ja Heli Roos (2009). Näissä tutkimuksissa on tarkasteltu suurimmaksi osaksi etunimiin liittyviä mielikuvia, ja tutkimuskohteena ovat tyypillisesti olleet yleiset ja tutut etunimet. Etunimiin liittyvät mielikuvat voivat liittyä esimerkiksi oletuksiin nimenkantajien luonteesta, iästä tai sukupuolesta. Kansanonomastisissa tutkimuksissa voidaan selvittää myös, millaisia nimiä pidetään miellyttävänä ja millaisia epämiellyttävänä.

Lampisen tutkielma keskittyy kuitenkin muista tutkielmista poiketen erittäin harvinaisiin nimiin liittyviin mielikuviin sekä mielikuviin näiden nimien sukupuolesta. Järvimäki, Pirkola ja Roos ovat puolestaan tutkineet yleisesti etunimistä syntyviä mielikuvia. Roosin tutkielma keskittyy erityisesti nimenvaihtoon. Heinonen on puolestaan tutkinut keskisuomalaisten henkilönnimiin liittyviä stereotyyppioita, eli nimenkantajan ikään, asuinpaikkaan ja sosiaaliseen asemaan liittyviä assosiaatioita. Kallisen tutkielma keskittyy uusiin etunimiin liittyviin mielteisiin Pohjois-Karjalassa ja pääkaupunkiseudulla. Myös Kallinen on tutkinut nimien miellyttävyyttä ja kokemuksia nimien sukupuolesta. Marttisen tutkielma rajautuu puolestaan pelkästään epämiellyttäväksi koettuihin nimiin ja tekijöihin epämiellyttävyyden takana.

Myös nimenvaihtoperusteita on tutkittu useammassa maisterintutkielmassa (ks. esim. Havukainen 2022; Kauppinen 2021; Myller 2022). Havukainen on tutkinut maisterintutkielmassa sisarusten nimenvaihtoperusteita ja sisarusten nimiä yhdistäviä piirteitä, Kauppinen on tarkastellut 2010-luvulla syntyneiden lasten nimenvaihtoperusteita, ja Myller on keskittynyt

tutkielmassaan aikuisten etunimenvaihtajien nimervalintaperusteisiin. Emilia Aldrin (2011) on puolestaan tutkinut nimervalintaa laajemmin väitöskirjassaan, jossa hän tarkastelee göteborgilaisten vanhempien vuosina 2007–2009 valitsemissa nimiä sekä etunimiin liittyvää keskustelua. Oman tutkielmani kannalta olennaisia ovat kuitenkin vain aiemmissa tutkimuksissa tehdyt havainnot nimien yleisyyden ja harvinaisuuden merkityksestä nimervalinnassa.

3 Aineisto

Keräsin tutkielmani aineiston verkkokyselyn avulla. Tässä luvussa esittelen kyselyn, kyselyyn valitsemieni nimien valintaperusteita ja taustoja sekä käsittelen vastaajiin liittyviä taustatekijöitä. Käsittelen luvun lopuksi myös tutkimuksen eettistä puolta.

3.1 Kyselyyn valitut nimet

Tutkin kandidaatintutkielmassani, millaiset naistennimet verkkokeskustelun osallistujat mieltävät harvinaisiksi ja kauniiksi (Karjalainen 2023). Verkkokeskustelussa sen aloittaja pyysi vastaajia kertomaan mielestään kauniita harvinaisia tytönnimiä. Keskustelussa ehdotetut nimet olivat keskenään hyvin erilaisia, ja joukossa oli myös yllättävän paljon nimiä, jotka eivät tilastojen valossa ole harvinaisia. Niinpä päätin valita nimet tähän kyselyyn kandidaatintutkielmani aineistosta.

Pyrin valitsemaan kandidaatintutkielmani aineistosta keskenään erilaisia nimiä, eli esimerkiksi eri aikakausien nimiä ja tilastojen mukaan sekä yleisiä että harvinaisia nimiä. Valitsin kyselyyn 20 nimeä, jotka ovat *Amelia, Auni, Aurora, Elma, Halla, Helmi, Hilja, Kanerva, Kiira, Lilja, Margit, Miisa, Milma-Inkeri, Nenna, Nuppu, Riitta, Saaga, Selena, Vadelma* ja *Viola*.

Luokittelin kandidaatintutkielmassani nimet omakielisiin, vierasasuisiin ja suomalaistuneisiin nimiin Kiviniemen (2006: 206) luokittelua mukailleen. Tähän tutkielmaan valitsemistani nimistä *Halla, Helmi, Hilja, Kanerva, Nuppu* ja *Vadelma* ovat omakielisiä nimiä, joiden alkuperä on suomen kielessä. Luokittelin kandidaatintutkielmassani myös *Liljan* omakieliseksi, koska nimi voidaan yhdistää suomen kielen *lilja*-nimiseen kasviin. Omakielisissä nimissä korostuukin luontoaiheisuus (Saarelma-Paukkala 2017: 81, 95). *Liljan* on kuitenkin ajateltu pohjautuvan myös *Elisabeth*-nimeen ja sen hellittelymuotoihin *Lilianiin* ja *Lilyyn* (Saarikalle

& Suomalainen: 2007: 216), joten *Liljan* voisi luokitella myös vieraan nimen suomalaistuneeksi asuksi.

Vierasasuisia nimiä ovat puolestaan *Amelia*, *Aurora*, *Margit* ja *Selena*. Nämä nimet eivät ole saaneet suomalaistunutta nimiasua, vaan esiintyvät tällaisinaan myös muiden maiden nimistöissä. Toki *Aurora* ja *Margit* ovat olleet Suomessa vakiintuneessa käytössä jo pitkään (DVV1), kun taas *Amelia* ja *Selena* ovat uudempia tulokkaita, jotka ovat myös selvästi harvinaisempia.

Suomen etunimistöissä tyypillisiä ovat vierasperäisten nimien suomalaistuneet asut. Kun vieraskielisiä nimiä on omaksuttu osaksi suomalaista nimistöä, monet niistä ovat saaneet suomalaisen nimiasun ja erilaisia puhuttelumuotoja ja lyhennyksiä (Ainiala ym. 2008: 225). Monet tällaiset suomalaistuneet nimiasut, kuten esimerkiksi *Riitta* (useimmiten yhdistetty alkuperältään *Birgitta*an (Saarikalle & Suomalainen 2007: 319)), tuntuvatkin varsin suomalaisilta nimiltä (Kiviniemi 2006: 270). *Riitan* lisäksi olen luokitellut *Aunin*, *Elman*, *Kiiran*, *Miisan*, *Milma-Inkerin*, *Nennan*, *Saagan* ja *Violan* suomalaistuneiksi nimiksi. Kaikkien nimien tausta ei kuitenkaan ole yksiselitteinen, joten tällainen luokittelu ei ole aukoton.

Suomessa vähän käytetyillä nimillä ei ole erotettavia suosionhuippuja kuten yleisemmillä nimillä. Tällaisia nimiä ovat aineistossani *Auni*, *Halla*, *Kanerva*, *Milma-Inkeri*, *Nenna*, *Selena* ja *Vadelma*. Noin 1900 nimenkantajan *Kanervaa* lukuun ottamatta näillä nimillä on alle 500 nimenkantajaa, *Milma-Inkerillä* alle 5 (DVV1). Vaikka *Kanervalla* on yhteensä lähes 2000 nimenkantajaa, on se vain noin 120 naisen ensinimi (Avoindata.fi), eivätkä jälkiniminä tyypillisemmät nimet saavuta samanlaisia suosionhuippuja kuin ensinimet (Kiviniemi 2006: 182).

Yleisempien nimien kohdalla suosionhuiput kuitenkin näkyvät selvästi. *Aurora*, *Elma*, *Helmi*, *Hilja*, *Lilja* ja *Viola* olivat suosiossa 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa ja 1900-luvun alkupuolella (Saarikalle & Suomalainen 2007: 53, 87, 126, 133, 216, 414). Erityisesti *Aurora*, *Helmi*, *Lilja* ja *Viola* ovat nousseet 2000-luvulla uudestaan suosioon, mikä onkin tyypillistä noin sata vuotta aiemmin suosiossa olleille nimille (Kiviniemi 2006: 179). *Elma* ja *Hilja* eivät ole saavuttaneet tällä vuosituhannella yhtä suurta suosiota, mutta niidenkin nimenkantajien määrät ovat kasvaneet aiemmilta vuosikymmeniltä (DVV1).

Amelia, *Kiira*, *Miisa*, *Nuppu* ja *Saaga* ovat puolestaan 2000–2020-lukujen nimiä. Aiemmin harvinaisten *Kiiran* ja *Miisan* suosio alkoi kasvaa vuosituhannen vaihteessa, ja *Amelia*, *Nuppu* ja *Saaga* ovat kasvattaneet suosiotaan 2000-luvun puolella. (Saarikalle & Suomalainen 2007: 193, 265, 290, 329; DVV1.)

Muista nimistä eroavat selvästi *Margit* ja *Riitta*, joista molemmat olivat suosituimmillaan 1950-luvulla ja joilla on vain vähän 2000-luvulla syntyneitä nimenkantajia. *Riitta* on kuitenkin edelleen yksi naisten yleisimmistä ensinimistä. (DVV1; Avoindata.fi.)

3.2 Kyselyn toteutus

Toteutin kyselyn verkkokyselynä, joka koostui monivalinnasta ja avoimista kysymyksistä. Kysely on esitetty kokonaisuudessaan liitteessä 1. Kyselyn ensimmäisessä osassa pyysin vastaajilta taustatietoina iän, sukupuolen ja asuinpaikkakunnan. Tämän jälkeen pyysin vastaajaa luokittelemaan edellä esitellyt 20 nimeä yleiseksi, harvinaiseksi tai ei yleiseksi eikä harvinaiseksi. Vastaaja sai perustella valintansa halutessaan jokaisen nimen osalta. Monivalintaosion lopussa kysyin vielä, kokiko vastaaja nimien luokittelamisen helpoksi vai vaikeaksi.

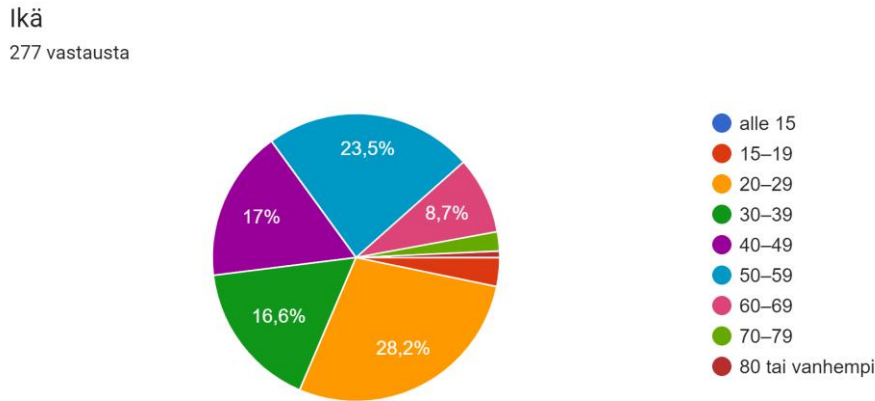
Kolmas ja viimeinen osio koostui avoimista kysymyksistä. Pyysin vastaajaa luettelemaan 1–3 mielestään yleistä naisennimeä sekä 1–3 mielestään harvinaista naisennimeä. Näämäkin vastauskset sai halutessaan perustella. Viimeisessä kohdassa kysyin, millaisia ajatuksia nimien yleisyys tai harvinaisuus herättää ja onko se ollut tärkeää esimerkiksi nimenvallinnassa.

Jaoin kyselyä omalla Instagram-tililläni sekä Jodelissa nimet-kanavalla. Tämän lisäksi tuttuuni jakoivat kyselyä halutessaan eteenpäin. Kysely oli auki viiden päivän ajan lokakuussa 2023.

3.3 Vastaajat

Kysely keräsi yhteensä 278 vastausta. Kaikki eivät kuitenkaan ole vastanneet aivan kaikkiin kysymyksiin, eli varsinkaan avoimiin kysymyksiin ei ole aivan näin paljoa vastauksia. Myös vastausten perustelujen määrä vaihtelee eri nimien välillä, mikä voi johtua yksinkertaisesti vastausinnon hiipumisesta kyselyn edetessä. Kiinnostuksen hiipumista kyselyyn vastaamisen aikana kutsutaan englanniksi termillä *survey fatigue* (Bray 2023). Kyselyssä ensimmäisenä olevan *Amelian* kohdalla perusteluja on 88, kun taas viimeisenä olevan *Violan* kohdalla perusteluja on vain 22. Toisaalta *Milma-Inkeri* on kerännyt selvästi enemmän perusteluja (54) kuin sen edellä kyselyssä oleva *Miisa* (30 perustelua). Harvinaisemmat nimet siis näyttävät herättävän mielenkiintoa.

Pyrin saamaan kyselyyn vastauksia eri ikäluokista, jotta pystyisin tarkastelemaan eri-ikäisten käsityksiä nimistä mahdollisimman kattavasti. Kysely keräsi vastauksia kaikista muilta ikäluokilta paitsi alle 15-vuotiailta (ks. kuvio 1).

Kuvio 1. Vastaajien ikäjakauma.

Ikäluokista eniten vastauksia on 20–29-vuotiailta (78 vastausta) sekä 50–59-vuotiailta (65 vastausta). 30–39-vuotiailta ja 40–49-vuotiailta on lähes saman verran vastauksia (46 ja 47 vastausta). 60–69-vuotiailta tuli puolestaan 25 vastausta. Loput ikäryhmistä ovat selkeässä vähemmistössä, mikä oli odotettavissa. 15–19-vuotiaita vastaajia on yhdeksän, 70–79-vuotiaita vastaajia kuusi ja yli 80-vuotiaita vastaajia kaksi. Yksi vastaaja ei ole kertonut ikäänsä. Yhdistän analyysissäni 70–79-vuotiaat ja yli 80-vuotiaat yhdeksi yli 70-vuotiaiden ryhmäksi.

Valtaosa vastaajista (noin 75 prosenttia eli 205 vastaajaa) on naisia. Miehiltä vastauksia on 58 ja sukupuolekseen muu valinneilta kahdeksan. Kolme vastaajaa on valinnut, että ei halua kertoa sukupuoltaan. Sukupuolijakauma on erilainen eri ikäluokissa. Esimerkiksi 20–29-vuotiaista vastaajista 69 on naisia ja kolme miehiä, kun taas 50–59-vuotiaista vastaajissa naisia on 40 ja miehiä 22. Nuoremmissa vastaajakunnassa naisten osuus siis painottuu erityisesti, kun taas vanhempien vastaajien sukupuolijakauma on tasaisempi. Tämän vuoksi sukupuolen vaikutusta käsityksiin ei ole otollista tarkastella, ja ikä näyttää ylipäänsä vaikuttavan huomattavasti enemmän käsityksiin kuin sukupuoli.

Noin puolet vastauksista (141 vastausta) on tullut pääkaupunkiseudulla asuville vastaajilta. Näistä vastauksista selvä enemmistö on Helsingistä (93 vastausta), Espoosta vastaajia on 30 ja Vantaalta 18. Vastaajia on kuitenkin monelta eri paikkakunnalta joka puolelta Suomea

ja joitakin myös Suomen ulkopuolelta. Pääkaupunkiseudun painottuminen vastauksissa oli toki odotettavissa, koska asun itse pääkaupunkiseudulla. Olen kuitenkin rajannut myös asuinpaikkakunnan vaikutuksen pois tarkastelusta muun muassa pääkaupunkiseudulta olevien vastaajien suuren määrän vuoksi.

En kysynyt vastaajien koulutusastetta tai sitä, onko heillä koulutusta kielitieteen alalta. Kansanonomastisessa tutkimuksessa tutkitaan perinteisesti ei-kielitetielijöiden käsityksiä nimistä (Ainiala ym. 2008: 77), mutta omassa aineistossani on mahdollisesti mukana vastauksia myös kielitieteilijöiltä. En kuitenkaan usko tällä olevan ainakaan huomattavaa vaikutusta tutkimustuloksiin.

3.4 Tutkimusetiikka

Kyselyyn valitsemani ja tässä tutkielmassa käsittelemäni nimet ovat käytössä olevia nimiä, joten on tärkeää ottaa huomioon myös nimien kantajat. Käsittelemiäni nimiä ei voi yhdistää niiden kantajiin eikä tutkielman tarkoituksena ole kommentoida kyseisten nimien kantajia millään tavoin. Erityisesti harvinaisista ja uniikeista nimistä esitetyt käsitykset voivat olla jopa loukkaavia kyseisten nimien kantajille, joten pidän todella tärkeänä, että tällaisia käsityksiä ei tutkielmassani esiinny. Käsittelemäni tässä tutkielmassa nimenomaan käsityksiä nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta enkä käsityksiä nimenkantajista. En hyväksy millään tavoin nimiin tai nimenkantajiin liittyviä loukkaavia näkemyksiä tai kommentteja.

Myöskään kyselyn vastaajien henkilöllisyyttä ei voi päätellä vastauksista. Kysely on toteutettu anonymista, ja vastaajiin liittyvät taustatiedot (ikä, sukupuoli ja asuinpaikkakunta) on kerätty vain tätä tutkimusta varten.

4 Nimien luokittelu monivalintakysymyksissä

Kyselyn ensimmäisessä osiossa pyysin vastaajia luokittelemaan annetut nimet yleisiksi, harvinaisiksi tai ei yleisiksi eikä harvinaisiksi. Kaikkia valintoja sai halutessaan perustella. Kysyin monivalintaosiossa myös, kokiko vastaaja nimien luokitteluun helpoksi vai vaikeaksi tehtäväksi. Käsittelemäni tässä luvussa monivalintakysymysten vastauksia sekä vastausten perusteluja. Tarkastelen myös eri vastaajaikäluokkien käsitysten eroavaisuuksia niiden nimien osalta, joihin liittyvissä käsityksissä niitä on havaittavissa.

Teen tässä luvussa ensin lyhyen katsauksen tyypillisimpiin perusteluihin ja kaikkien nimien koettuun yleisyyteen. Tämän jälkeen tarkastelen nimien yleisyyteen liittyviä käsityksiä nimiryhmittäin. Olen muodostanut ryhmät pääasiallisesti suosion mutta myös alkuperän perusteella. Osa luokitteluista menee toki päällekkäin, esimerkiksi *Lilja* on sekä 2000–2020-luvuilla suosittu, uusvanha että luontoaiheinen nimi. Käsittelen *Liljaa* kuitenkin samassa ryhmässä 2000–2020-luvulla suosittujen nimien kanssa, sillä kaikki nämä nimet ovat nuorempien vastaajien mielestä yleisempiä kuin vanhempien vastaajien mielestä.

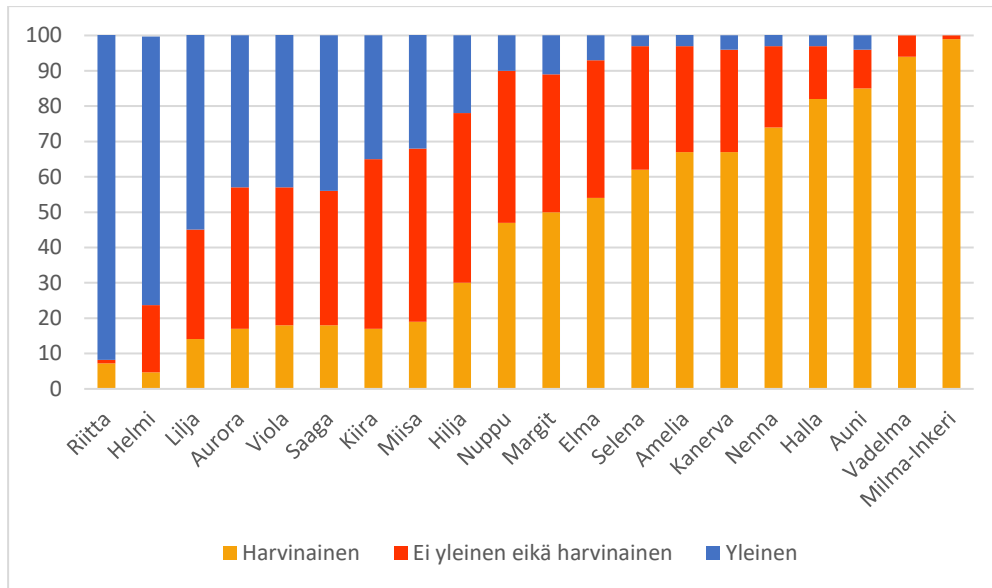
4.1 Yleisyys ja harvinaisuus

Vastaajien käsitykset nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta perustuvat paljolti siihen, kuinka usein vastaaja itse on kohdannut nimen. Tieto nimien yleisyydestä karttuukin omien kokemusten myötä ja erityisesti oman ikäluokan nimet tulevat tutuiksi (Kiviniemi 2006: 16). On myös tyypillistä, että nimiä luokitellaan nimelle mielletyn iän perusteella esimerkiksi ”mummonimiksi” tai sosioekonomisen statuksen mukaan esimerkiksi ”lähiönimiksi” (Hannola 2016: 1; Marttinen 2019: 26; Sjöblom & Ainiala 2020: 822). Tällaiset luokittelut tulevat myös omassa aineistossani ilmi. Esimerkiksi *Hilja* on erään vastaajan mielestä ”katoava mummonimi”, ja toinen vastaaja kommentoi, että *Nennaan* törmää ”tietyissä sosiaaliryhmissä”.

Olen rajannut tarkastelusta pois perustelut, jotka eivät liity nimen yleisyyteen tai harvinaisuuteen eivätkä näin ollen ole perusteluja vastaukselle. Tällaisia kommentteja ovat muun muassa ”kaunis”, ”kissan nimi” ja ”pysyköön harvinaisena”. Erilaisten mielipiteiden ilmaiseminen korostuu erityisesti harvinaisten nimien kohdalla, jotka herättävät myös hämmästyksiä. Toki tällaisista kommentteista voisi tulkita, että vastaaja ei ole törmännyt nimeen aiemmin ja tämän vuoksi on myös luokitellut sen harvinaiseksi.

Toisaalta jokaisella vastaajalla on oma tulkintansa siitä, mitä yleinen tai harvinaisen nimi tarkoittaa. Pitääkö nimen olla tällä hetkellä annettujen nimien joukossa yleinen vai riittääkö, että nimeä on joskus annettu paljon? Osa vastaajista kommentoikin pohtineensa lähinnä omien pienten lastensa ikäluokkaa, kun taas osa on pohtinut omaa ikäluokkaansa. Eriäviä käsityksiä on ollut vastaajilla myös siitä, kuuluisiko pohtia nimien yleisyyttä Suomessa vai maailmanlaajuisesti.

Kuviossa 2 on esitetty kaikki kyselyn nimet ja vastaajien käsitykset niiden yleisyydestä ja harvinaisuudesta. Nimet on esitetty vastaajien mielestä yleisimmästä harvinaisimpaan.

Kuvio 2. Kaikkien nimien koettu yleisyys ja harvinaisuus monivalintakysymyksissä.

Yleisimmäksi ja harvinaisimmaksi koetut nimet erottuvat selvästi kuvaajasta. Lähes 92 prosenttia vastaajista kokee *Riitan* yleiseksi nimeksi, ja noin 98,5 prosenttia kokee *Milma-Inkerin* harvinaiseksi nimeksi. Myös *Vadelma* koetaan lähes yhtä harvinaiseksi: noin 94 prosenttia vastaajista on vastannut *Vadelman* olevan harvinainen nimi. Toiseksi ja kolmanneksi yleisimmät nimet ovat vastaajien mielestä *Helmi* ja *Lilja*, jotka ovat olleet 2000–2020-luvuilla suosiossa (DVV1). On kuitenkin kiinnostavaa, että kaikista yleisimmäksi on koettu *Riitta*, joka on ollut suosituimmillaan 1950-luvulla eikä nimeä, joka olisi ollut suosiossa viime vuosikymmeninä. *Helmin* ja *Liljan* ensimmäiset suosionhuiput sijoittuvat kuitenkin 1900-luvun alkuun (DVV1), joten tällöin nimen saaneita ei juurikaan enää ole elossa, ja *Riitalla* on selvästi enemmän elossa olevia nimenkantajia kuin *Helmillä* (Avoindata.fi). Ensinimenä *Riitta* on tällä hetkellä noin 25 500 naisella, kun taas *Helmejä* on noin 9000 (Avoindata.fi). Niinpä *Riitta* on selvästi yleisin kyselyn nimistä myös tilastollisesti. Vastaajat ovat siis tästä päätellen ajatelleet pääosin nimien yleisyyttä koko väestössä tällä hetkellä.

Käsityksistä rakentuva yleisyysjärjestys noudattelee pääasiallisesti suunnilleen nimenkantajamäärien mukaista yleisyyttä (ks. taulukko 1). Useimmiten yleisiksi valituilla *Riitalla* ja *Helmillä* on selvästi eniten nimenkantajia, ja harvinaisimmiksi valituilla *Milma-Inkerillä* ja *Vadelmalla* niitä on vähiten. Olen eritellyt taulukkoon nimenkantajamäärän, joihin on laskettu mukaan kaikki etunimet koko ajalta, jonka Digi- ja väestötietoviraston tilastot kattavat (vuodet –1899–2024) sekä nimenkantajamäärän, joka koskee tällä hetkellä elossa olevien Suomen kansalaisten ensinimiä.

Taulukko 1. Nimenkantajamäärät yleisimmäksi luokitellusta nimestä harvinaisimmaksi luokiteltuun nimeen.

nimi	nimenkantajat (kaikki etu- nimet)	nimenkantajat (ensinimi)	nimi	nimenkantajat (kaikki etu- nimet)	nimenkantajat (ensinimi)
1. <i>Riitta</i>	45 906	24 539	11. <i>Margit</i>	15 445	2203
2. <i>Helmi</i>	48 440	9077	12. <i>Elma</i>	11 022	1542
3. <i>Lilja</i>	14 313	5537	13. <i>Selena</i>	alle 414	202
4. <i>Aurora</i>	26 958	2079	14. <i>Amelia</i>	alle 2777	946
5. <i>Viola</i>	11 639	2960	15. <i>Kanerva</i>	alle 1866	112
6. <i>Saaga</i>	alle 1731	1317	16. <i>Nenna</i>	alle 416	361
7. <i>Kiira</i>	alle 1773	1602	17. <i>Halla</i>	alle 311	197
8. <i>Miisa</i>	alle 1776	1624	18. <i>Auni</i>	alle 384	258
9. <i>Hilja</i>	33 644	1858	19. <i>Vadelma</i>	alle 305	16
10. <i>Nuppu</i>	alle 979	491	20. <i>Milma- Inkeri</i>	alle 5	alle 5

Ympäristöstä havainnoidaan useimmiten ensinimiä, ja jälkinimet harvemmin tulevat edes puheeksi, joten ajattelen myös ihmisten käsitysten perustuvan lähinnä ensinimiin sekä tällä hetkellä elossa olevaan väestöön. Niinpä koen tärkeäksi erotella tässä ensinimet kaikista etunimistä. Esimerkiksi *Hiljalla* on yhteensä yli 33 000 kantajaa, mutta ensinimenä se on tällä hetkellä vain hieman alle 1900 naisella. Jos tarkastellaan tilastoa, johon on laskettu mukaan kaikki etunimet, vaikuttaisi *Hilja* olevan huomattavasti esimerkiksi yleisimmäksi koettuja *Saagaa* ja *Kiiraa*. Valtaosa *Hiljoista* onkin syntynyt 1900-luvun alkupuolella tai ennen tätä (DVV1). Myös *Viola* ja *Saaga*, joiden kaikkien nimenkantajien määrässä on noin 10 000:n ero, on koettu yhtä yleisiksi. Tämä kuitenkin selittyy sillä, että *Viola* ei ole ensinimenä läheskään näin paljon *Saagaa* yleisempi.

Harvinaiset ja yleiset nimet osataan selvästi erottaa toisistaan hyvin. Listan loppupäässä ovat nimet, joilla on vähiten nimenkantajia ja listan alussa nimet, joilla on eniten nimenkantajia. Yleisimmiksi koetut *Riitta*, *Helmi* ja *Lilja* ovat ensiniminä yleisimpiä ja harvinaisimmiksi koetut *Milma-Inkeri* ja *Vadelma* harvinaisimpia (Avoindata.fi). Vastaajilla vaikuttaa siis olevan hyvä vaisto siitä, mitkä nimet ovat yleisiä ja mitkä harvinaisia, vaikka harva on todennäköisesti tietoinen nimien tilastollisesta yleisyydestä.

Paljolti käsityksiin vaikuttaa toki se, pohtiiko vastaaja koko naisväestöllä yleisintä nimeä vai viime vuosina annettuja nimiä. *Riitta* on nimistä yleisin ensinimenä, kun mukaan lasketaan kaikki elossa olevat naiset, mutta *Lilja* on puolestaan ollut vuonna 2022 suosituin näistä nimistä (DVV2). Suurin osa kyselyn nimistä jakaakin käsityksiä selvästi. Tiettyjen nimien – erityisesti 2000–2020-luvuilla suosituimmillaan olleiden nimien – kohdalla myös ikä vaikuttaa selvästi käsityksiin. Käsittelen tätä seuraavassa alaluvussa.

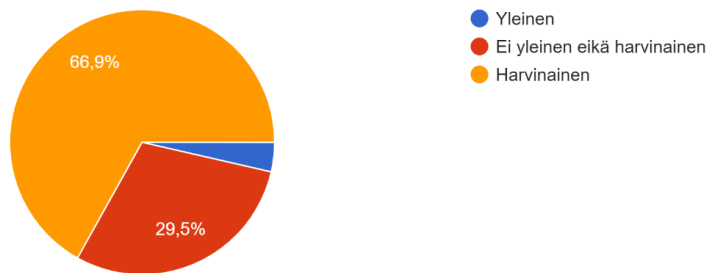
4.2 2000–2020-luvuilla suosituimmat *Amelia*, *Aurora*, *Helmi*, *Kiira*, *Lilja*, *Miisa*, *Saaga* ja *Viola*

Usean nimen kohdalla eri-ikäisten käsitykset nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta ovat yhteneväisiä. Selviä eroja ikäluokkien välillä näkyy kuitenkin erityisesti tällä vuosituhanella suosituimmillaan olleiden nimien kohdalla. Nuoremmat vastaajat ovat arvioineet nämä nimet selvästi yleisemmiksi kuin vanhemmat vastaajat. Tämä on toki luontevaa sen vuoksi, että esimerkiksi *Auroran*, *Helmin* ja *Miisan* suosio on lähtenyt selvästi nousuun 1990- ja 2000-luvuilla (DVV1).

Tarkastelen tässä luvussa siis nimiä, jotka ovat olleet suosituimmillaan 2000–2020-luvuilla ja joiden kohdalla eri-ikäisten käsitysten välillä näkyy selviä eroavaisuuksia. Nämä nimet ovat *Amelia*, *Aurora*, *Helmi*, *Kiira*, *Lilja*, *Miisa*, *Saaga* ja *Viola*. Tässä luvussa en siis tarkastele esimerkiksi *Nuppu*-nimeä, vaikka nimi onkin ollut suosituimmillaan viime vuosina, sillä eri-ikäisten käsitykset tämän nimen yleisyydestä ja harvinaisuudesta ovat pääasiassa yhtenäiset. Esittelen tässä luvussa esimerkinimien avulla koettua yleisyyttä enkä esitä kaikkien 2000–2020-luvuilla suosittujen nimien koetusta yleisyydestä diagrammeja. Käsitykset kaikkien nimien yleisyydestä eri ikäluokkien välillä noudattelevat kuitenkin samaa kaavaa.

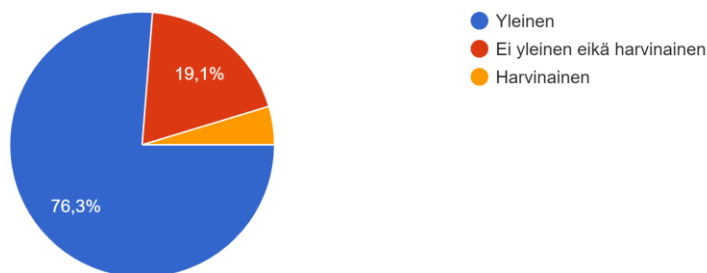
Kaikki tällä vuosituhanella suosituimmillaan olleet nimet eivät toki ole olleet yhtä suosittuja. Esimerkiksi *Amelialla* on noin 2700 nimenkantajaa, kun taas *Helmillä* nimenkantajia on noin 48 000 (DVV1). Tämä näkyy myös vastaajien käsityksissä nimien yleisyydestä; noin 70 prosenttia kokee *Amelian* harvinaiseksi nimeksi (ks. kuvio 3), kun taas *Helmi* koetaan pääasiassa yleiseksi nimeksi (ks. kuvio 4). Toisaalta *Helmi* on kaikkien 15–19-vuotiaiden ja lähes kaikkien 20–29-vuotiaiden mielestä yleinen, kun taas 50–59-vuotiaista sen kokee yleiseksi vain hieman alle 60 prosenttia.

Amelia
278 vastausta

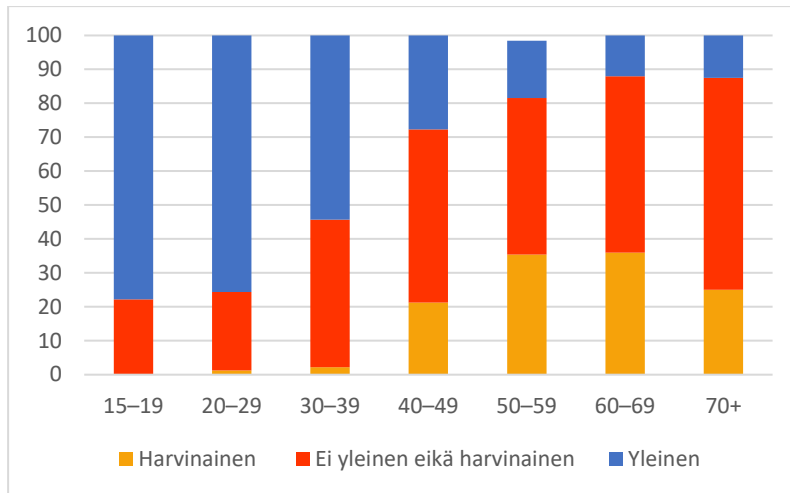
Kuvio 3. Käsitukset *Amelian* yleisyydestä.

Helmi
278 vastausta

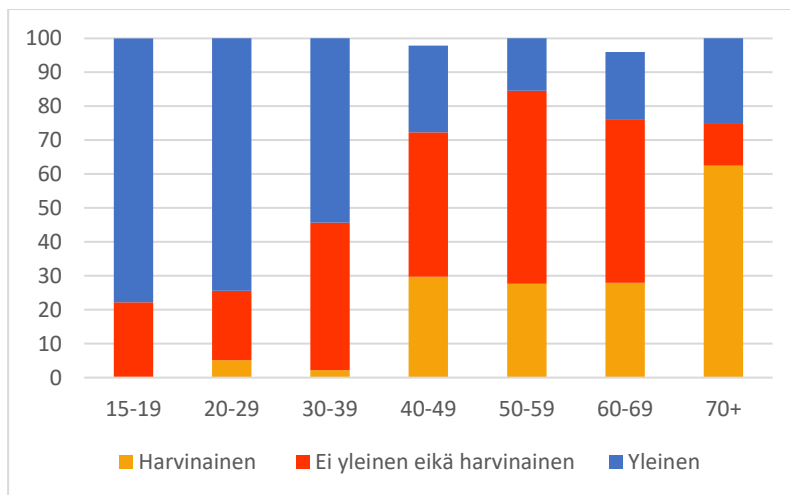

Kuvio 4. Käsitukset *Helmin* yleisyydestä.

Vaikka nimien tilastollisessa ja koetussa yleisyydessä on suuria eroja, noudattavat käsitykset kaikkien näiden nimien yleisyydestä samaa kaavaa; nuoremmat vastaajat kokevat nimet yleisemmiksi kuin vanhemmat vastaajat. Olen esittänyt esimerkkeinä eri ikäluokkien käsitykset *Aurorasta* ja *Violasta* (ks. kuviot 5 ja 6).

Kuvio 5. Käsitukset *Auroran* yleisyydestä ikäluokittain.

Kuvio 6. Käsitukset *Violan* yleisyydestä ikäluokittain.

Eri ikäluokissa on toki myös eri määrä vastaajia, mutta suurimmat vastaajaikäluokat – 20–29-vuotiaat ja 50–59-vuotiaat – ovat hyvä vertailukohta. Ikäluokkien välillä näkyy kaikkien nimien kohdalla selvä ero käsityksissä. Esimerkiksi *Auroran* kokee yleiseksi 20–29-vuotiaista noin 76 prosenttia, kun taas 50–59-vuotiaista tämä osuus on vain 17 prosenttia, ja *Violan* kokee 20–29-vuotiaista yleiseksi noin 74 prosenttia ja 50–59-vuotiaista vain noin 15 prosenttia. Erot ikäluokkien välillä ovat siis todella suuria. Nuoremmat vastaajat ovat myös yksimielisempiä vastauksissaan.

Tyypillisin perustelu valinnoille kaikkien nimien osalta on oma kokemus. Käsitukset perustuvat suurelta osin siihen, kuinka tuttu nimi on vastaajalle. Perustelut ovat vastaajan iästä riippumatta pääasiallisesti samanlaisia. Tyypilliset perustelut nimen harvinaisuudelle liittyvät siihen, että vastaaja ei ole kohdannut nimeä missään tai hän ei tunne tai tiedä

yhtäkään kyseisen nimen kantajaa. Perustelut yleisyydelle liittyvät puolestaan siihen, että vastaaja on nähnyt nimen usein joko tuntemillaan ihmisillä tai esimerkiksi kastettujen lasten listalla, tuntee monta kyseisen nimen kantajaa tai kokee nimen olevan niin sanotusti ”muotiniimi”. Muutama vastaaja nojaa myös tilastoihin perustelussaan, eräs vastaaja esimerkiksi mainitsee *Helmin* olevan ”tilastollisesti yleisimpiä etunimiä”.

Tavallista perusteluissa on myös pohdinta siitä, onko jokin nimi yleinen kaikissa ikäluokissa vai vain jossakin tietyssä ikäluokassa. Kaikkien nimien on mainittu olevan yleisiä lapsilla. *Auroran*, *Saagan* ja *Kiiran* on kommentoitu olevan yleisiä nuorilla aikuisilla, ja *Kiiran* sekä *Miisan* on mainittu olevan 1980- ja 1990-lukujen nimiä. Erityisesti *Helmiä* on pidetty ”ikisuosikkina”, joka on yleinen monessa ikäluokassa, niin päiväkodeissa ja kouluissa kuin nuorilla aikuisilla ja vanhuksillakin. Myös *Liljaa* on kommentoitu ”ikisuosikiksi” ja *Kiiroja* on mainittu olevan monessa eri ikäluokassa.

Myös nimien uusvanhuus on huomioitu perusteluissa toistuvasti, erityisesti *Helmin* osalta, jonka on kommentoitu olevan ”vanha ja klassinen nimi” sekä ”mummonimi”. Myös *Amelian*, *Liljan* ja *Violan* on mainittu olevan vanhoja nimiä. Toisaalta useampi vastaaja on myös huomauttanut *Amelian* olevan *Ameliaa* tutumpi ja vanhempi kirjoitusasu, ja eräs vastaaja mainitsee *Orvokin* olevan *Violaa* tutumpi nimi. Kirjoitusasua on kommentoitu myös *Saagan* osalta; tutumpana on pidetty *Sagaa*. *Amalia*, *Orvokki* ja *Saga* ovatkin tilastollisesti *Ameliaa*, *Violaa* ja *Saagaa* yleisempiä (DVV1).

Amelian on myös kommentoitu olevan vierasperäinen nimi, joka ei ole ollut Suomessa tyypillisesti käytössä. Eräs vastaaja esimerkiksi toteaa, että nimi on ”Suomessa ehkä harvinaisen, mutta tunnen useita *Amelia*-nimisiä brittejä”. Nimi on yhdistetty Ison-Britannian lisäksi myös Ranskaan ja Ruotsiin. Toisaalta yksi vastaaja kertoo, että nimi on hänen mielestään ”eteläsuomalaisen kuuloinen”. *Amelian* on myös epäilty tulleen käyttöön Suomessa kansainvälistymisen myötä. Nimi yhdistetään tämän lisäksi myös elokuvaan.

Nelitavuisen *Amelian* ja kolmitavuisen *Auroran* perusteluissa korostuvat huomiot siitä, että nimet ovat jälkimmäisinä etuniminä yleisempiä kuin ensimmäisinä etuniminä. Erityisesti *Auroran* kohdalla maininnat nimen yleisyydestä lähinnä jälkinimenä korostuvat. Onkin tavallista, että pidemmät nimet ovat yleisempiä jälkiniminä. Tämä johtuu niin sanotusta viskuri-laista, jonka mukaan ensimmäiseksi etunimeksi sijoitetaan rakenteeltaan kevyempi nimi ja jälkimmäiseksi rakenteeltaan raskaampi nimi (Kiviniemi 1982: 229).

Kukka- ja luontonimien suosioon on kiinnitetty huomiota sekä *Liljan* että *Violan* perusteluissa. *Liljan* on mainittu olevan ”tyypillinen kukkaisnimi”, ja luontonimien on kommentoitu olevan suosittuja ja aina toimivia sekä yleistymässä. Erityisesti suositut omakieliset tyttö-

jennimet ovat monesti luontoaiheisia (Saarelma-Paukkala 2017: 80), ja kauniin merkityksen sisältävät nimet myös koetaan kauniiksi (Ainiala ym. 2008: 235).

Käsitykset *Kiiran*, *Miisan* ja *Saagan* yleisyydestä ovat samansuuntaisia, mutta eivät kuitenkaan täysin yhtenäisiä. Kaikilla näillä nimillä on noin 1700 nimenkantajaa (DVV1), joten nimenkantajamäärien perusteella ne ovat yhtä yleisiä. Kun mukaan lasketaan kaikki vastaajat, lähes puolet vastaajista on valinnut *Kiiran* ja *Miisan* olevan ”ei yleisiä eikä harvinaisia” nimiä, kun taas *Saagan* kohdalla tämän luokan on valinnut noin 38 prosenttia vastaajista. *Saaga* onkin näistä nimistä vastaajien mielestä yleisin (44,2 prosenttia vastaajista kokee *Saagan* yleiseksi).

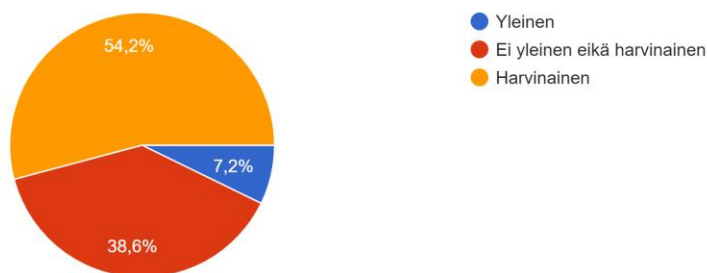
Kiira eroaa muista nimistä siinä, että se on isolle osalle vastaajista tuttu lähinnä julkisuudesta tutulta taitoluistelija Kiira Korvelta. Useampi vastaaja on myös pohtinut nimen nousseen suosioon Kiira Korven näkyvyyden vuoksi. Onkin tyypillistä, että julkisuuden henkilöt vaikuttavat nimien suosioon, esimerkiksi *Jare* on noussut suosioon rap-artisti Cheekin eli Jare Tiihosen myötä (Saarelma-Paukkala 2017: 85). Useampi vastaaja ei kuitenkaan ole törmännyt *Kiira*-nimeen muilla kuin Kiira Korvella. Toisaalta myös *Miisan* kohdalla muutama vastaaja on maininnut, että nimi on tuttu julkisuudessa näkyvillä olevilta henkilöiltä, tarkentamatta kuitenkaan, keihin he nimen liittävät.

4.3 Uusvanhat *Elma* ja *Hilja*

Elma ja *Hilja* ovat uusvanhoja nimiä, jotka ovat olleet suosituimmillaan 1900–1920-luvuilla (Saarikalle & Suomalainen 2007: 87, 133; DVV1). Nimien suosio on kasvanut 2000-luvulla uudestaan, mutta se ei ole noussut yhtä suureksi kuin esimerkiksi *Helmin* tai *Liljan* suosio (DVV1). Myös vastaajat ovat tiedostaneet nimien olevan vanhoja, ja perusteluissa korostuu se, että vastaajat mieltävät ne erityisesti vanhojen ihmisten nimiksi. *Helmi* ja *Lilja* on puolestaan tunnistettu selvemmin 2000-luvun suosikeiksi.

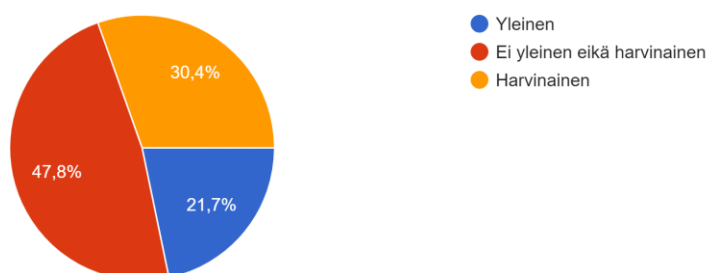
Vastaajat pitävät *Hiljaa* selvästi *Elmaa* yleisempänä nimenä (ks. kuviot 7 ja 8). Lähes 22 prosenttia vastaajista on valinnut *Hiljan* olevan yleinen nimi, *Elman* kohdalla tämä osuus on vain 7,2 prosenttia. Nimenkantajia *Hiljalla* onkin yli 30 000, kun *Elmalla* niitä on noin 11 000 (DVV1). Myös 2000-luvulla *Hiljan* on saanut nimekseen useampi kuin *Elman*, mutta ero suosiossa ei kuitenkaan ole yhtä suuri kuin aiemmin, sillä *Hilja* on tällä hetkellä etunimenä noin 1800 naisella ja *Elma* noin 1500 naisella (ks. taulukko 1).

Elma
277 vastausta

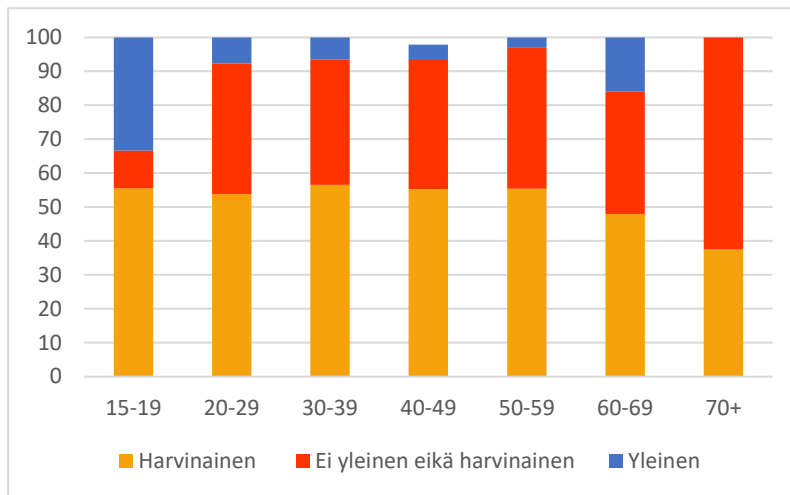
Kuvio 7. Käsitukset *Elman* yleisyydestä.

Hilja
276 vastausta

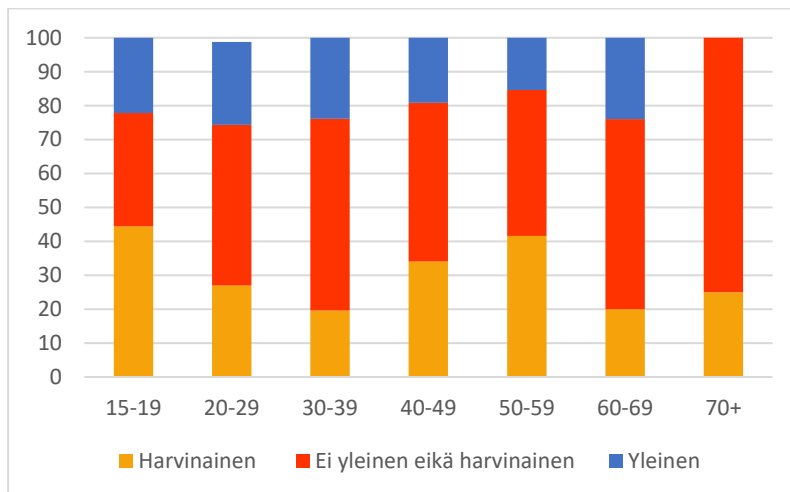

Kuvio 8. Käsitukset *Hiljan* yleisyydestä.

Elma ja *Hilja* ovat olleet suosituimmillaan 1900-luvun alussa (DVV1), joten nimet eivät ole olleet suosittuja yhdessäkään vastaajaikäluokassa. Käsitukset nimien yleisyydestä ovatkin samansuuntaisia eri ikäluokissa (ks. kuviot 9 ja 10). Eri ikäluokkien välillä on kuitenkin nähtävissä joitakin eroja. Esimerkiksi yksikään yli 70-vuotias ei ole luokitellut nimiä yleisiksi, kun taas *Elma* on yleisin 15–19-vuotiaiden mielestä.

Kuvio 9. Käsitukset *Elman* yleisyydestä ikäluokittain.

Kuvio 10. Käsitukset *Hiljan* yleisyydestä ikäluokittain.

Selvästi yleisin perusteluissa mainittu asia on nimien vanhuus. Erityisesti *Hilja* mielletään ”mummonimeksi”, ja myös *Elman* kohdalla toistuvat maininnat siitä, että nimi on yleinen vanhemmalla väestöllä. Useammalle vastaajalle nimet ovat tuttuja lapsuudesta, esimerkiksi omalta vanhemmalta sukulaiselta. Toisaalta yksi vastaaja kertoo, että hänen 20-vuotias siskonsa on nimeltään *Hilja*, ja että hän on ainoa ihminen, jolla vastaaja on kyseisen nimen kohdannut.

Nimien on myös tiedostettu olleen suosittuja noin sata vuotta sitten. Toisaalta yksi vastaaja toteaa *Elman* olevan ”50-luvulla syntyneillä vieläkin yleinen”, ja toinen arvelee nimen olleen yleinen 1940–1950-luvuilla. Koko 1950-luvun aikana *Elman* on kuitenkin saanut nimekseen vain noin 140 naista (DVV1). 1940-luvulla nimi on ollut hieman yleisempi, sillä sen

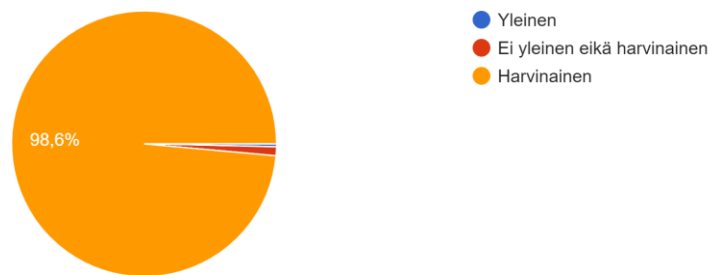
on saanut nimekseen noin 440 naista (DVV1). *Elman* suurin suosio ei kuitenkaan sijoitu näille vuosikymmenille.

Myös vanhojen nimien uusi tuleminen on mainittu perusteluissa useaan kertaan. Nimien mainitaan ”trendaavan”, yleistyneen tai mahdollisesti olevan yleistymässä ja myös olevan rakenteeltaan tämän hetken nimitrendin mukaisia, mutta kuitenkin ainakin vielä harvinaisia. Vastauksissa on siis tiedostettu nimimuodin sykli, ja sanoitettu suoraan, että nimi on yleinen vanhuksilla tai jo edesmenneillä, mutta myös vauvoilla. Yksi vastaaja kommentoi, että *Hilma* ja *Selma* ovat *Elmaa* yleisempiä, mutta myös *Elma* on nostanut suosiotaan viime vuosina. Nimien voidaan myös ajatella olevan tietyissä piireissä yleisiä. Eräs vastaaja esimerkiksi toteaa *Elman* olevan ”hipsteripiireissä varmaan yleinen mutta ei valtakunnallisesti”.

4.4 Harvinaiset Milma-Inkeri ja Vadelma

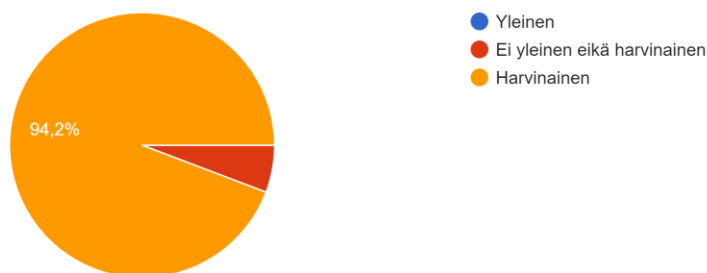
Milma-Inkeri ja *Vadelma* ovat kyselyyn valitsemistani nimistä tilastollisesti harvinaisimpia (DVV). Nimet ovat myös vastaajien mielestä selvästi harvinaisimpia kyselyn nimistä. Lähes kaikki vastaajat kokevat *Milma-Inkerin* ja *Vadelman* harvinaisiksi nimiksi (ks. kuviot 11 ja 12). *Milma-Inkerin* kokee harvinaiseksi lähes 99 prosenttia vastaajista ja *Vadelman* noin 94 prosenttia.

Milma-Inkeri
278 vastausta

Kuvio 11. Käsitukset *Milma-Inkerin* yleisyydestä.

Vadelma
278 vastausta

Kuvio 12. Käsitukset *Vadelman* yleisyydestä.

Koska nimet ovat lähes kaikkien vastaajien mielestä harvinaisia, ovat myös eri ikäluokien vastaukset yhtenäisiä. Tavallisin perustelu harvinaiseksi kokemiselle on se, että vastaaja ei ole kohdannut nimeä aiemmin. Nämä nimet myös herättävät hämmennystä useammassa vastaajassa. Myös Roosa Marttinen (2019: 41) on havainnut, että ihmisillä on jonkinlainen vaisto siitä, millaiset nimet ovat ”sopivia” ja ”hyväksyttäviä”. Voimakkaasti merkityssisällöllisiä nimiä ei ole koettu välttämättä nimiksi ollenkaan.

Vadelmaa kuitenkin kommentoidaan myös uutena luontonimenä, jonka suosio voisi ehkä olla nousussa. Toisaalta yksi vastaaja kommentoi, että hänen tietääkseen luontonimet ovat yleisiä, mutta *Vadelmaan* hän ei ole ainakaan vielä törmännyt. Monet merkityssisällölliset luontonimet, kuten esimerkiksi *Lumi* ja *Minttu* (Saarelma-Paukkala 2017: 80), ovat kuitenkin vakiintuneet käyttöön erityisesti 2000-luvun aikana. Nimen myös arvellaan olevan mahdollisesti yleisempi jälkinimenä kuin ensinimenä. Tämä noudattelisi viskurilakia.

Milma-Inkeri on kyselyn ainoa yhdysnimi, minkä myös vastaajat ovat huomanneet. Monelle *Milma* tai *Inkeri* tai kumpikin nimistä on tuttuja erikseen, mutta niiden yhdistelmä on erityisen harvinainen. Nimien on kommentoitu olevan harvinaisia jo erillään tai *Inkerin* on mainittu olevan yleinen, mutta yhdessä *Milman* kanssa harvinainen. *Milma-Inkerin* on mainittu olevan myös muun muassa ”ihan originelli” ja ”ainoa laatuaan”.

Useampi vastaaja kommentoi yhdysnimien olevan aina harvinaisia tai harvinaisempia kuin muut nimet. Yhdysnimillä onkin erityisesti aiemmin tavoiteltu erikoisuutta, vaikka nykyään nimenvallinnassa suositaan ensisijaisesti muita uniikkeja eli vain kerran annettuja nimiä (Saarelma-Paukkala 2017: 42). Yksi vastaaja mainitsee, että olisi mielenkiintoista, jos kyselyssä olisi esimerkiksi sellainen nimi kuin *Laura-Maria*, jonka osat ovat yleisiä, mutta joiden

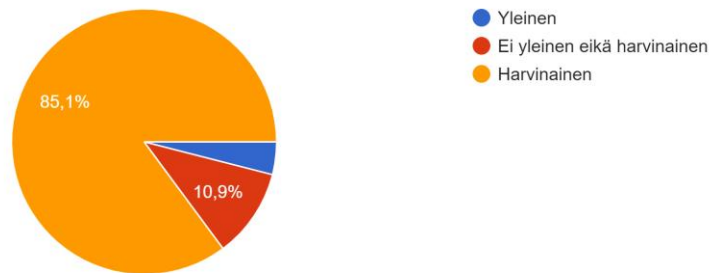
yhdistelmä on harvinainen. Vastaajien käsityksiä tällaisesta nimestä olisikin kiinnostavaa nähdä.

4.5 1950-luvulla suosituimmat *Auni*, *Margit* ja *Riitta*

Auni, *Margit* ja *Riitta* ovat olleet suosituimmillaan 1950-luvulla. Näistä nimistä *Auni* on kuitenkin jäänyt harvinaiseksi; nimenkantajia on yhteensä alle 400. (DVV1.) Suosionhuippua *Aunilla* ei siis ole eikä nimi ole milloinkaan ollut yleinen. Käsittelen kuitenkin *Aunia* tässä alaluvussa enkä esimerkiksi *Milma-Inkerin* ja *Vadelman* kanssa harvinaisten nimien luvussa, sillä *Aunilla* on eniten 1950-luvulla syntyneitä nimenkantajia. 1950-luvun aikana *Aunin* on saanut nimekseen 130 tyttöä, kun taas esimerkiksi aiemmalla vuosikymmenellä nimeä on annettu vain 16 kertaa (DVV1). Puolet *Auni*-nimisistä onkin syntynyt 1950- ja 1960-lukujen aikana.

Auni on 1950-luvun nimistä myös selvästi harvinaisimmaksi koettu; noin 85 prosenttia vastaajista kokee sen harvinaiseksi (ks. kuvio 13). *Auni* on koko aineiston kolmanneksi useimmiten harvinaiseksi luokiteltu nimi.

Auni
276 vastausta

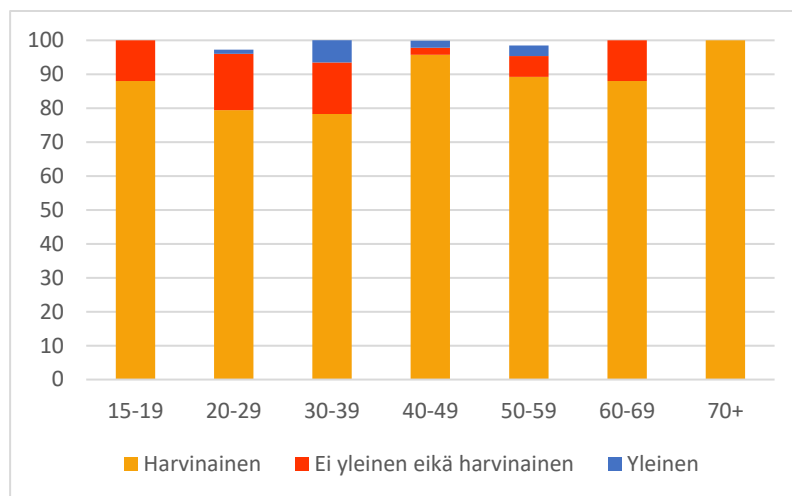

Kuvio 13. Käsitykset *Aunin* yleisyydestä.

Kuten muidenkin harvinaisempien nimien kohdalla, myös *Aunin* harvinaiseksi kokemista on perusteltu eniten sillä, että vastaaja ei ole kohdannut nimeä milloinkaan aiemmin. Usein toistuvia ovat myös kommentit siitä, että nimi kuulostaa vanhalta tai sitä on kuullut vain vanhoilla ihmisillä. Useampi vastaaja on myös maininnut, että *Aune* on *Aunia* tutumpi nimi ja *Auni* on harvinaisempi muunnos. Perusteluissa on epäilty myös, että *Auni* voisi olla modernimpi versio *Aunesta*.

Valtaosan näkemyksistä poiketen yksi vastaaja on kuitenkin kommentoinut, että nimi on hänen mielestään lapsilla yleisempi. Toinen vastaaja on kirjoittanut, että nimi ehkä yleisyyty, mutta ei tällä hetkellä ole suosiossa. Nimet nousevat uudestaan suosioon noin 80–100 vuoden välein (Kiviniemi 2006: 179), eli 1950-luvulla suurimmassa käytössä olleet nimet eivät tosiaan ole tämän hetken suosikkeja.

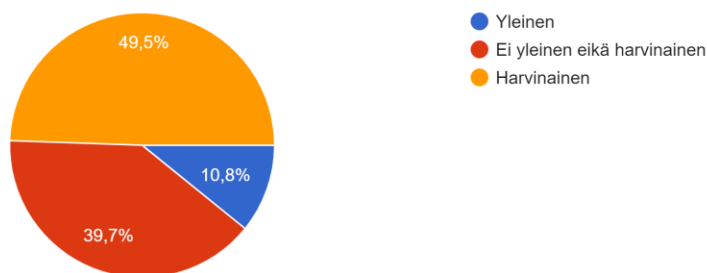
Eri ikäluokkien käsitykset *Aunin* yleisyydestä ovat samansuuntaisia. 20–29-vuotiaat ja 30–39-vuotiaat vastaajat ovat kuitenkin luokitelleet nimen hieman yleisemmäksi kuin vanhemmat vastaajat (ks. kuvio 14).

Kuvio 14. Käsitukset *Aunin* yleisyydestä ikäluokittain.

Harvinaiseksi nimen kokevat 20–29-vuotiaista ja 30–39-vuotiaista hieman alle 80 prosenttia, kun taas esimerkiksi 40–49-vuotiaista nimen kokee harvinaiseksi jopa 96 prosenttia. Kaikista yleisin nimi on 30–39-vuotiaiden mielestä. On jokseenkin yllättävää, että nuoremmat vastaajat kokevat *Aunin* yleisimmäksi. Nimi on toki koettu pääasiallisesti harvinaiseksi kaikissa ikäluokissa. Myös *Margit* koetaan suurelta osin harvinaiseksi tai ei yleiseksi tai harvinaiseksi. Lähes 50 prosenttia vastaajista on luokitellut *Margitin* harvinaiseksi nimeksi (ks. kuvio 15).

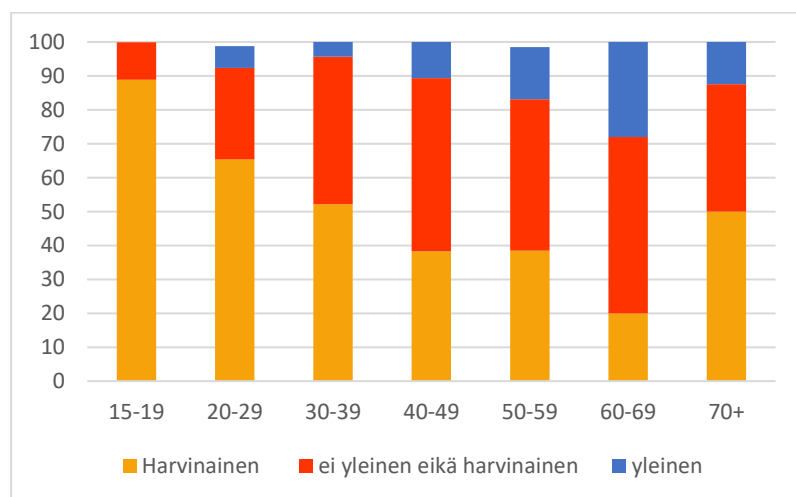
Margit
277 vastausta

Kuvio 15. Käsitykset *Margitin* yleisyydestä.

Margitilla on yhteensä yli 15 000 kantajaa, mutta 2000- ja 2010-luvuilla nimeä on annettu noin 150–170 kertaa yhden vuosikymmenen aikana (DVV1). Nimeä on kuitenkin annettu ensinimeksi korkeintaan vain alle kymmenelle tytölle vuoden aikana, kun tarkastellaan vuosia 2000–2017 (Nimikone), ja ensinimenä *Margit* on tällä hetkellä noin 2200 naisella (ks. taulukko 1).

Yleisimpänä nimeä pitävät 60–69-vuotiaat (ks. kuvio 16), ja nimeä onkin annettu eniten 1940–1960-luvuilla (DVV1). Nuoremmissa ikäluokissa nimeä pidetään puolestaan harvinaisempana; 15–19-vuotiaista yksikään ei ole valinnut nimen olevan yleinen, ja 20–29- ja 30–39-vuotiaistakin vain muutama pitää nimeä yleisenä.

Kuvio 16. Käsitykset *Margitin* yleisyydestä ikäluokittain.

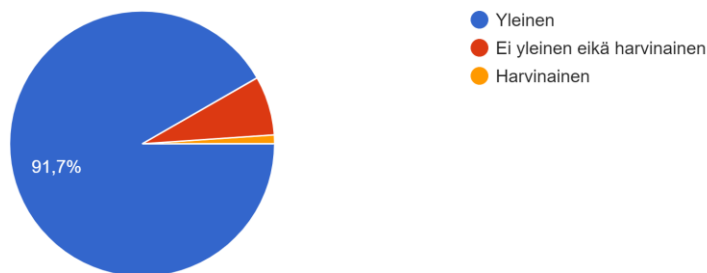
Yleisin *Margitin* kohdalla esille nouseva perustelu on nimen vanhuus. Nimen kommentoidaan olevan yleinen keski-ikäisillä ja sitä vanhemmilla, mutta lapsilla tai nuorilla nimeen ei

niinkään törmää. Yksi vastaaja kommentoi myös, että ”ei vielä aika uuteen nousuun”, ja toinen mainitsee, että tämän ikäisiä on elossa vielä liikaa, että nimi tulisi lapsilla käyttöön. Useammalle vastaajalle nimi on kuitenkin tuttu. Osa tuntee jopa useamman *Margitin*, mutta saattaa mainita, että nämä tutut eivät ole nuoria.

Useampi vastaaja on myös kirjoittanut, että nimi kuulostaa ulkomaiselta, on yleisempi ulkomailla tai on tyypillisempi Suomen ruotsinkielisillä alueilla. *Margit* onkin ruotsalainen lyhentymä *Margaretasta* (Saarikalle & Suomalainen 2007: 240).

Koko kyselyn useimmiten yleiseksi valittu nimi on *Riitta*, joka on ollut suosituimmillaan jopa kolmanneksi suosituin naisten ensimmäinen etunimi (Nimikone), ja nimenkantajia onkin yhteensä yli 45 000 (DVV1). *Riittaa* voisi pitää yhtenä kaikille suomalaisille tuttuna, vanhana nimenä ja tämä näkyy myös vastauksissa. 91,7 prosenttia vastaajista on valinnut *Riitan* olevan yleinen nimi (ks. kuvio 17).

Riitta
278 vastausta

Kuvio 17. Käsitykset *Riitan* yleisyydestä.

Riitan suosio laski 1960-luvun jälkeen roimasti (DVV1). 2000-luvulla nimeä on toki edelleen annettu, mutta vain alle 400 tytölle, kun mukaan lasketaan kaikki etunimet (DVV1). Tavallista on, että perinteisiä, mahdollisesti suvusta tulevia nimeä, annetaan jälkimmäisiksi etunimiksi eikä niinkään ensimmäisiksi etunimiksi (Ainiala ym. 2008: 233).

Koska yli 90 prosenttia kaikista vastaajista on valinnut *Riitan* olevan yleinen nimi, ovat myös kaikkien ikäluokkien käsitykset yleisyydestä yhtenäisiä. Vaikka nimi ei ole kaikissa vastaajaluokissa yleinen, ovat kaikki ikäluokat 15–19-vuotiaita lukuun ottamatta luokitelleet sen kyselyn yleisimmäksi nimeksi. 15–19-vuotiaiden mielestä *Helmi* on yleisin nimi, kaikki

kyseisen ikäluokan vastaajat ovat luokitelleet sen yleiseksi. *Riitta* on kuitenkin kyselyn nimistä selvästi yleisin ensinimi, kun mukaan lasketaan Suomen koko naisväestö (Avoindata.fi)

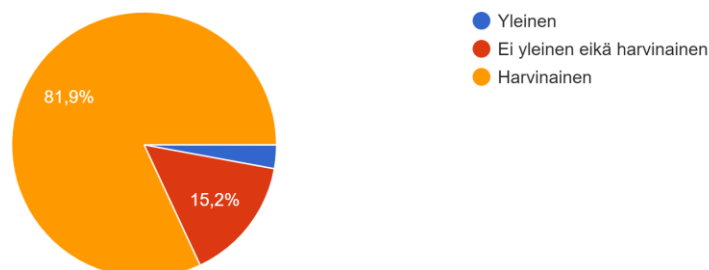
Perusteluissa *Riitan* on tunnistettu olevan suurten ikäluokkien nimi, ja nimeä on kuvailtu myös ”boomer-nimeksi” ja sanalla ”boomeri”. Boomer- tai boomeri-sanoilla viitataan toisen maailmansodan jälkeen syntyneisiin suuriin ikäluokkiin Isossa-Britanniassa ja Yhdysvalloissa (Cambridge Dictionary s.v. baby boomer). Vastauksissa on myös tiedostettu, että ennen suosituimpia nimiä annettiin useammalle lapselle, minkä vuoksi *Riittoja* on paljon.

Riitta vaikuttaa olevan kaikille vastaajille tuttu nimi, ja sen yleisyyttä on kuvailtu mainitsemalla, että ”joka toisella työpaikalla on oma Riitta” ja ”tuntuu että melkein kaikilta löytyy Riitta-täti”. Nimen on myös kommentoitu tulevan jatkuvasti vastaan erityisesti yli 50-, 55- tai 60-vuotiailla naisilla. Vastauksissa onkin tiedostettu selvästi, että nimi on yleinen tietyssä ikäluokassa eikä esimerkiksi nykylapsilla. Yksi vastaaja on kuitenkin spekuloinut nimen olevan yleistymässä uudelleen.

4.6 Omakieliset ja luontoaiheiset *Halla*, *Kanerva* ja *Nuppu*

Halla, *Kanerva* ja *Nuppu* ovat luontoaiheisia ja omakielisiä nimiä. *Halla* ja *Nuppu* ovat nousseet käyttöön 2000-luvun puolella (DVV1; Saarikalle & Suomalainen 2007: 290), *Kanervaa* on puolestaan annettu nimeksi jo 1900-luvun alussa (DVV1). Myös tilastollisesti harvinaisin *Halla* (DVV1) on koettu näistä nimistä harvinaisimmaksi. Noin 90 prosenttia vastaajista pitää *Hallaa* harvinaisena nimenä (ks. kuvio 18). Näinpä käsitykset yleisyydestä ovat myös jokaisessa ikäluokassa samanlaiset.

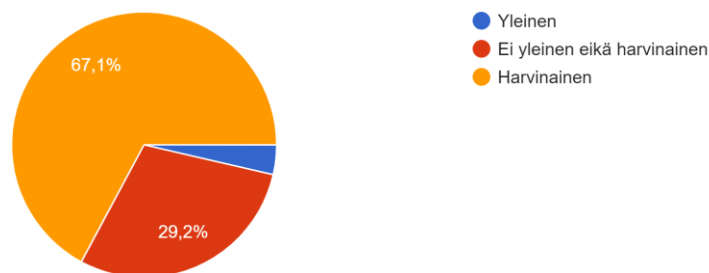
Halla
277 vastausta

Kuvio 18. Käsitykset *Hallan* yleisyydestä.

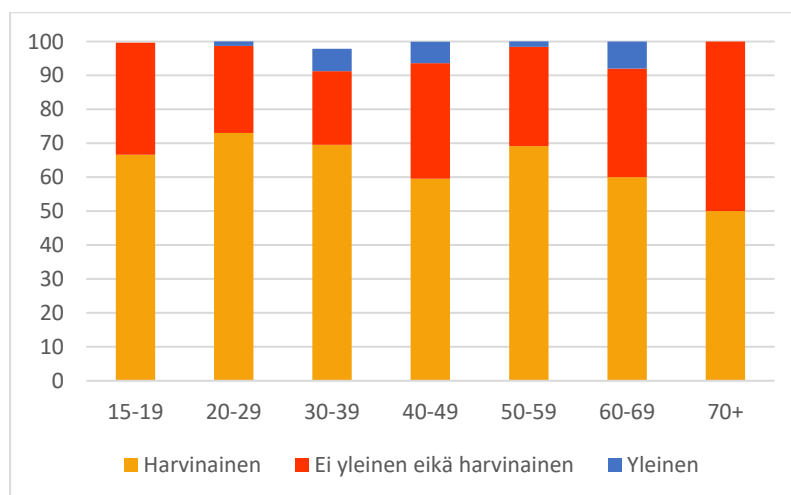
Myös *Kanerva* on koettu vastauksissa pääasiallisesti harvinaisena, noin 67 prosenttia vastaajista on luokitellut *Kanervan* harvinaiseksi (ks. kuvio 19). Perusteluista käy ilmi, että useammalle vastaajalle *Kanerva* on tutumpi sukunimenä kuin etunimenä. *Kanerva* on tyypillisempi jälkinimenä kuin ensinimenä. Ensinimenä *Kanerva* on vain noin 120 naisella (Avoindata.fi).

Kanerva
277 vastausta

Kuvio 19. Käsitukset *Kanervan* yleisyydestä.

Käsitukset *Kanervan* yleisyydestä ovat eri ikäluokissa suunnilleen samanlaisia (ks. kuvio 20). Harvinaisimpana nimeä pitävät 20–29-vuotiaat, eikä 15–19-vuotiaista tai yli 70-vuotiaista yksikään ei ole vastannut *Kanervan* olevan yleinen.

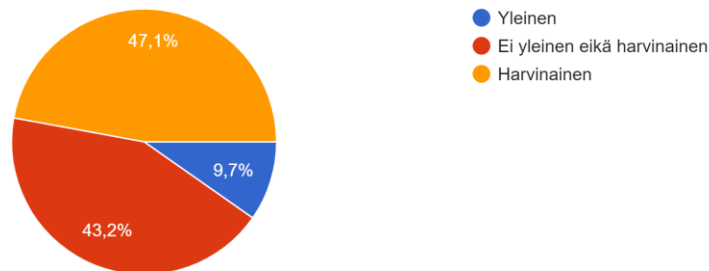

Kuvio 20. Käsitukset *Kanervan* yleisyydestä ikäluokittain.

Nappu on omakielisistä luontonimistä yleisimmäksi koettu nimi, mutta pääasiallisesti se koetaan kuitenkin joko harvinaiseksi tai ei yleiseksi tai harvinaiseksi. Nimen kokee harvi-

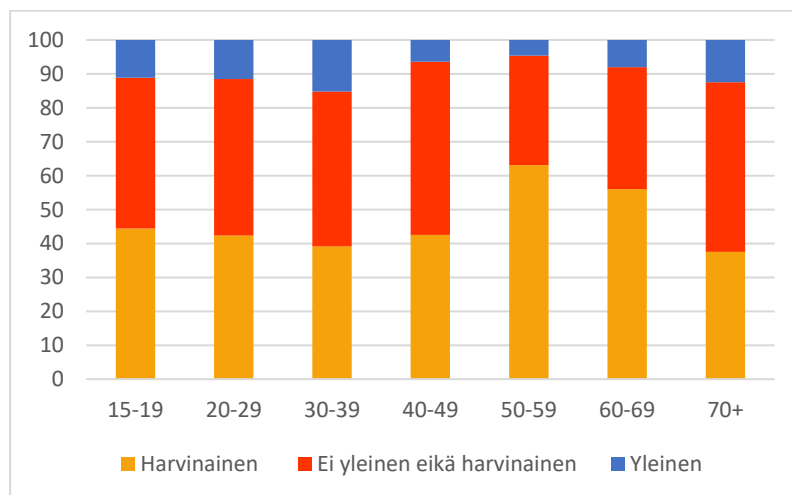
naiseksi noin 47 prosenttia vastaajista, ja yleinen *Nuppu* on vain hieman alle kymmenen prosentin mielestä (ks. kuvio 21).

Nuppu
278 vastausta

Kuvio 21. Käsitukset *Nupun* yleisyydestä.

Eri ikäluokkien käsityksissä *Nupun* yleisyydestä ei ole suuria eroja, mutta on kuitenkin havaittavissa, että 50–59-vuotiaat pitävät nimeä harvinaisimpana (ks. kuvio 22). Yleisempi nimi on puolestaan nuorempien ikäluokkien mielestä, mutta erot ovat pieniä. *Nuppu* on pompahtanut selvästi suurempaan suosioon 2000-luvun puolella, sitä ennen nimeä on annettu hyvin vähän (DVV1), joten on loogista, että nimi on tutumpi esimerkiksi niille vastaajille, jotka ovat pohtineet viime vuosina lapselleen nimeä.

Kuvio 22. Käsitukset *Nupun* yleisyydestä ikäluokittain.

Hallan, *Kanervan* ja *Nupun* perusteluissa on huomioitu selvästi nimien luontoaiheisuus ja luontoaiheisten nimien suosio. Nimiä on kutsuttu muun muassa ”uusiksi nimiksi” ja ”muo-

tinimiksi”. *Hallan* ja *Kanervan* on myös kommentoitu olevan sukupuolineutraaleja nimiä, mikä saattaa tehdä niistä yleistä nimiä. Molempia nimiä on kuitenkin annettu huomattavasti enemmän naisille kuin miehille (DVV1). *Kanervan* on myös mainittu olleen ”ennen yleisempi” sekä ”mummonimi”, ja myös *Hallan* on kommentoitu vaikuttavan vanhahtavalta.

Halla ja *Nuppu* ovat muutamalle vastaajalle tutumpia lemmikkien kuin ihmisten niminä, ja *Nupun* mainitaan myös useampaan kertaan kuulostavan lempi- tai hellittelynimeltä. *Kanervan* kommentoidaan puolestaan olevan yleisempi jälkinimenä kuin ensinimenä. Tutuin *Kanerva* vaikuttaa kuitenkin olevan sukunimenä.

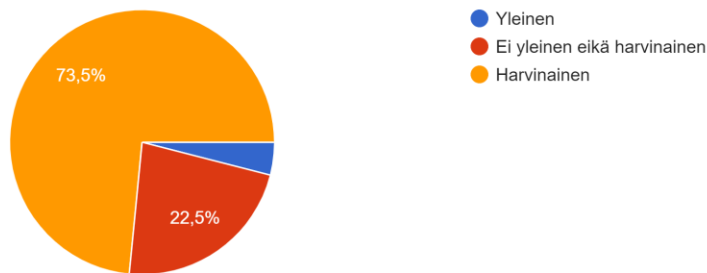
Vaikka iso osa vastaajista pitääkin nimiä harvinaisina, on myös niiden yleisyyttä kommentoitu perusteluissa. Eräs vastaaja esimerkiksi kommentoi, että ”kaikki tietää muutaman [Nupun]”. Toinen vastaaja puolestaan kommentoi mieltävänsä itse *Hallan* yleiseksi nimeksi, koska hänen lähipiirissään on useampi *Halla*: ”Halla taitaa oikeasti olla suhteellisen harvinaisen, mutta itse tunnen kolme Hallaa, joten miellän nimen yleiseksi”. Nimen yleisyyden voi siis nähdä myös pelkästään oman lähipiirin kautta, vaikka tiedostaisi myös, että valtakunnallisesti nimi ei ole yleinen.

4.7 *Nenna* ja *Selena*

Nenna ja *Selena* ovat nimiä, jotka eivät istu mihinkään tässä luvussa käsittelemääni luokkaan. Niinpä käsittelen näitä nimiä omassa luvussaan. Nimillä on keskenään yhtä paljon nimenkantajia, hieman yli 400 (DVV1), joten myös tästä näkökulmasta ne sopivat käsiteltäväksi samassa luvussa.

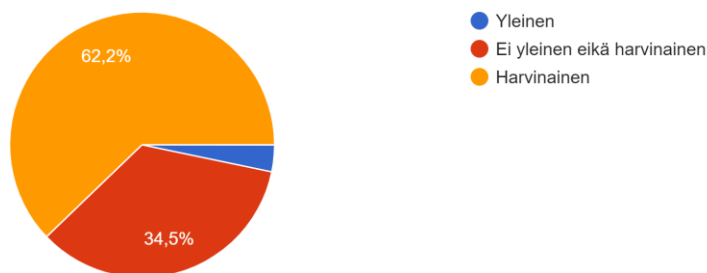
Molemmat nimet on koettu pääasiallisesti harvinaisiksi tai ei yleisiksi eikä harvinaisiksi nimiksi. *Nennan* kokee harvinaiseksi 73,5 prosenttia vastaajista (ks. kuvio 23) ja *Selenan* 62,2 prosenttia vastaajista (ks. kuvio 24). Yleisiksi nimet kokee vain muutama prosentti vastaajista. Molempia nimiä on epäilty uusiksi nimiksi, jotka on otettu käyttöön viime vuosina ja jotka mahdollisesti yleistyvät lähivuosina.

Nenna
275 vastausta

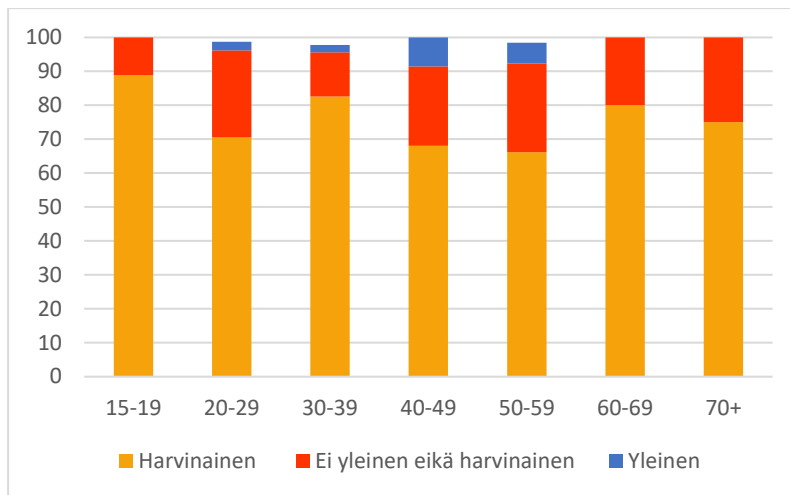
Kuvio 23. Käsitukset *Nennan* yleisyydestä.

Selena
275 vastausta

Kuvio 24. Käsitukset *Selenan* yleisyydestä.

Nenna ja *Selena* ovat kaikenikäisten vastaajien mielestä pääasiallisesti yhtä yleisiä, mutta joitakin eroavaisuuksia eri ikäluokkien välillä kuitenkin näkyy (ks. esim. kuvio 25). *Nennan* ovat esimerkiksi luokitelleet useimmiten yleisiksi 40–49-vuotiaat, kun taas *Selena* on 20–29-vuotiaiden mielestä yleisin. Harvinaisimpia molemmat nimet ovat 15–19-vuotiaiden mielestä.

Kuvio 25. Käsitukset *Nennan* yleisyydestä eri ikäluokissa.

Isolle osalle valintansa perustelleista vastaajista *Nenna* ei ole tuttu nimi. Perusteluissa nimen kommentoidaan olevan vieras itselle tai jopa outo. *Nennan* myös arvellaan olevan uusi nimi tai muunnos yleisemmästä nimestä. Eräs vastaaja kommentoi, että nimi ”taitaa olla lyhenne jostain ruotsalaisesta nimestä”. *Nennan* myös kommentoidaan olevan ”lempinimimäinen” nimi. Yhdellä vastaajalla on kuitenkin omakohtaista kokemusta nimestä, hän kertoo olevansa itse nimeltään *Nenna* ja tämän vuoksi tietää nimen olevan harvinainen.

Perusteluissa on tiedostettu *nimimuottien* vaikutus etunimistön syntyyn. Nimimuoteilla tarkoitetaan aiemmin käytössä olleiden etunimien antamaa mallia, jonka pohjalta muodostetaan uusia etunimiä (Saarelma-Paukkala 2017: 82). Yksi vastaaja mainitsee *Hennan*, *Hannan*, *Jonnan* ja *Neean* olevan *Nennaa* yleisempiä nimiä, jotka ovat rakenteeltaan samanlaisia. *Nennan* onkin epäilty olevan muunnos *Hennasta*, *Jennasta* tai *Nannasta*, ja sitä käytetään muun muassa *Neean* lempinimenä (Saarikalle & Suomalainen 2007: 285).

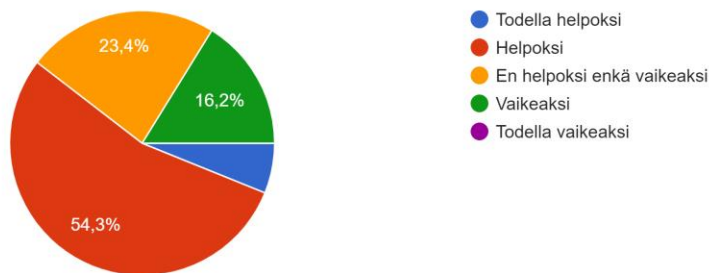
Selena puolestaan on lähes kaikkien valintaansa perustelleen vastaajan mielestä ulkomaalainen tai vierasperäinen nimi. Nimen kommentoidaan olevan tuttu lähinnä yhdysvaltalaiselta laulajalta ja näyttelijältä Selena Gomezilta. Eräs vastaaja myös kommentoi, että ”ehkä näitä on nykyisin Gomezin kaimoina jonkin verran”. Hän siis epäilee, että ihmiset ovat saattaneet saada inspiraation tämän nimen valitsemiseen julkisuudesta.

Osa vastaajista pohtii *Selenan* olevan yleinen muualla kuin Suomessa, mutta he eivät joko ole varmoja nimen yleisyydestä Suomessa tai toteavat, että nimi on yleinen muualla, mutta ei Suomessa. Toisaalta yksi vastaaja kertoo, että valitsi nimen olevan ”ei yleinen eikä harvinainen”, koska hän on peilannut valintaansa koko maailman etunimistöön.

4.8 Vastaajien kokemukset nimien luokittelemisesta

Nimien luokittelu yleisiin ja harvinaisiin on koettu pääasiallisesti helppona tehtävänä. 54,3 prosenttia vastaajista on vastannut nimien luokittelun olleen helppoa (ks. kuvio 26). Vaikeaksi luokittelun on kokenut noin 16 prosenttia, todella vaikeana tehtävää ei ole pitänyt yksikään vastaaja.

Koitko nimien jakamisen yleisiin ja harvinaisiin helpoksi vai vaikeaksi tehtäväksi?
278 vastausta

Kuvio 26. Vastaajien kokemukset nimien luokittelusta.

Nimien luokittelu ei siis vaikuta olleen erityisen haastava suurimmalle osalle vastaajista. Selvästi yli puolet vastaajista on kokenut vastaamisen joko helpoksi tai todella helpoksi, ja vain alle viidesosa on vastannut luokittelun olleen vaikeaa. Useampi vastaaja on kyselyn täytettyään myös maininnut sen täyttämisen olleen mukavaa.

5 Yleisiksi ja harvinaisiksi koetut nimet avoimissa vastauksissa

Kyselyn toinen osio koostui avoimista kysymyksistä, joissa pyysin vastaajia luettelemaan 1–3 mielestään yleistä naistennimeä ja 1–3 mielestään harvinaista naistennimeä. Myös nämä vastaukset sai halutessaan perustella. Kyselyn viimeisessä kysymyksessä pyysin vastaajia kertomaan, millaisia merkityksiä nimien yleisyydellä ja harvinaisuudella on heille ja onko nimen harvinaisuus ollut tärkeää esimerkiksi lapselle nimeä valittaessa.

Käsittelen tässä luvussa ensimmäisenä nimiä, joita vastaajat ovat ehdottaneet yleisinä ja tämän jälkeen harvinaisiksi koettuja nimiä. Tarkastelen yleisinä mainittujen nimien osalta myös eri-ikäisten käsityksiä yleisyydestä. Viimeisessä alaluvussa käsittelen yleisyyden ja

harvinaisuuden merkityksellisyyttä nimenvallinnassa sekä ylipäättään yleisyyteen ja harvinaisuuteen liittyviä näkemyksiä.

5.1 Yleisiksi koetut nimet

Yleisiksi koettuja nimiä on mainittu vastauksissa yhteensä 98. Vastauksia kysymykseen tuli 275, joten lähes kaikki ovat vastanneet tähän kysymykseen. Suurin osa on luetellut kolme nimeä, joten samoja nimiä esiintyy vastauksissa toistuvasti. Kaikki yleisinä mainitut nimet ovat listattuina liitteessä 2.

Ehdottomasti yleisin mainittu nimi on *Anna*, joka on mainittu yhteensä 86 kertaa (ks. taulukko 2). Noin 31 prosenttia vastaajista on siis maininnut *Annan*. *Anna* onkin ollut kesto-suosikki niin Suomessa kuin kansainvälisestikin jo satojen vuosien ajan (Kotus). Suomessa *Anna* on ollut käytössä ainakin 1500-luvun alusta asti, ja sen pohjalta on muodostettu runsaasti muita nimiä, esimerkiksi *Anne*, *Anneli*, *Annika* ja *Anu* kuuluvat *Annan* nimiperheeseen (Saarikalle & Suomalainen 2007: 38). Tällä hetkellä *Anna* on neljänneksi yleisin ensinimi, kun mukaan lasketaan kaikki elossa olevat naiset (Avoindata.fi). Ensinimenä *Anna* on noin 28 000 naisella Suomessa. Ei siis ole mikään ihme, että niin moni vastaajista on maininnut *Annan* yleisenä nimenä. Toisaalta 23 kertaa vastauksissa mainittu *Anne* on ensinimenä hie-man *Annaa* yleisempi (ks. taulukko 2).

Taulukko 2. Yleisimpänä mainitut nimet, mainintojen määrä ja nimenkantajat.

nimi	maininnat	nimenkantajat (kaikki etunimet)	nimenkantajat (ensinimi)
<i>Anna</i>	86	alle 123 537	28 368
<i>Maria</i>	56	391 468	20 099
<i>Aino</i>	45	alle 78 371	20 797
<i>Laura</i>	38	alle 33 890	23 231
<i>Emma</i>	25	alle 23 878	15 162
<i>Minna</i>	25	31 180	27 562
<i>Anne</i>	23	alle 39 985	30 072
<i>Sari</i>	21	alle 31 369	27 496
<i>Sofia</i>	20	alle 100 394	12 177
<i>Olivia</i>	19	alle 25 771	6 076

Myös seuraavaksi yleisimpinä mainitut *Maria*, *Aino* ja *Laura* ovat olleet käytössä kaikissa ikäluokissa. *Aino* on kuitenkin uusvanha nimi, jonka suurimmat suosionhuiput sijoittuvat 1900-luvun ensimmäisiin vuosikymmeniin sekä 2000-luvun puolelle. Niinpä esimerkiksi 1970-luvulla nimeä ei ole annettu läheskään yhtä paljon. *Laura* on puolestaan noussut suurempaan suosioon 1980-luvulla, joten senkään suosio ei ole ollut tasaista. (DVV1.)

Näistä nimistä *Maria* ja *Laura* ovat yleisiä myös kansainvälisesti (Saarikalle & Suomalainen 2007: 205, 241). *Aino* on puolestaan suomalainen nimi, jonka alkuperä on Kalevalassa (mts. 22). Toisaalta esimerkiksi *Annan* ja *Marian* suuret nimenkantajamäärät ja tasaisempi suosio johtuvat siitä, että nimet ovat tyypillisiä myös jälkiniminä. *Maria* onkin selvästi yleisin naistennimi, kun mukaan lasketaan sekä ensi- että jälkinimet (DVV1). Ensinimenä *Maria* ei kuitenkaan ole läheskään yhtä yleinen (Avoindata.fi).

Seuraavaksi useimmiten yleisinä on mainittu *Emma*, *Minna*, *Anne*, *Sari*, *Sofia* ja *Olivia*. Näillä nimillä on selvemmat suosionhuiput kuin esimerkiksi *Annalla* ja *Marialla*. *Emman* ja *Sofian* suosio on kasvanut selvästi 1990-luvulta lähtien ja *Olivian* 2000-luvun alusta lähtien, kun taas *Minna*, *Anne* ja *Sari* ovat olleet suosiossa 1960-luvulla (DVV1). Erityisesti *Olivia* on viime vuosien suosikki, joka on saattanut jäädä vastaajilla mieleen esimerkiksi uutisoinnista tai suosituimpien nimien listalta, sillä vuonna 2022 *Olivia* oli tytöille useimmiten annettu ensinimi (DVV2).

Kuten monivalintakysymyksissä, myös avoimissa vastauksissa käsitykset yleisyydestä perustuvat pääasiallisesti omaan kokemukseen. Yleisimmät perustelut ovat se, että nimi tulee usein vastaan, vastaaja tuntee monta kyseisen nimen kantajaa tai muistaa esimerkiksi koulusta luokaltaan monta samannimistä. Esimerkiksi eräs vastaaja kertoo, että hän on ”ollut luokassa, jossa lisäksi oli kolme Lauraa ja kaksi Iidaa”. Toinen vastaaja kommentoi puolestaan, että hänen Facebook-kavereissaan on eniten *Emmoja*, *Hannoja* ja *Minnoja*. Niinpä hän on maininnut nämä nimet yleisinä.

Nimenkantajien iän pohtiminen näkyy selvästi perusteluissa. Osan nimistä on kommentoitu olevan kaikissa ikäluokissa yleisiä, yleisiä suurissa ikäluokissa tai esimerkiksi viime vuosina suosituimpien nimien listan kärjessä. Joukosta löytyy myös vastaajia, jotka ovat töissä päiväkodissa tai koulussa ja ovat siellä kohdanneet usein tiettyjä nimiä.

Toisaalta moni vastaaja on pohtinut nimenomaan omassa ikäluokassaan suosittuja nimiä. 20–29-vuotiaat kertovat omassa ikäluokassaan tulevan paljon vastaan muun muassa nimiä *Aino*, *Anni*, *Ella*, *Emma*, *Laura* ja *Jasmin*. 30–39-vuotiaista tällaisia nimiä ovat puolestaan *Hanna*, *Laura*, *Minna* ja *Satu*, ja 40–49-vuotiailla *Anna*, *Anne*, *Johanna*, *Maria* ja *Pirjo*. 50–59-vuotiaat mainitseva ikäluokkansa suosituiksi nimiksi muun muassa *Annan*, *Annen*,

Heidin, Helin, Minnan ja Satun. 60–69-vuotiaiden ikäluokassa tällaisiksi nimiksi on mainittu *Ritva, Tuula* ja *Päivi*.

Olen kerännyt taulukkoon 3 jokaisessa ikäluokassa viisi useimmiten yleisinä ehdotettua nimeä. 15–19-vuotiaita lukuun ottamatta *Anna* on kaikissa ikäluokissa yleisimpänä ehdotettu nimi. *Annan* jälkeen eri ikäluokissa näkyy kuitenkin selviä eroja.

Taulukko 3. Eri ikäluokissa useimmiten yleisinä mainitut nimet ja mainintojen lukumäärä.

15–19-vuotiaat	20–29-vuotiaat	30–39-vuotiaat	40–49-vuotiaat	50–59-vuotiaat	60–69-vuotiaat	yli 70-vuotiaat
1. <i>Olivia</i> (5)	1. <i>Anna</i> (29)	1. <i>Anna</i> (18)	1. <i>Anna</i> (15)	1. <i>Anna</i> (19)	1. <i>Anna</i> (10)	1. <i>Anna</i> (3)
2. <i>Aino</i> (4)	2. <i>Maria</i> (22)	2. <i>Minna</i> (7)	2. <i>Minna</i> (8)	2. <i>Sari</i> (15)	2. <i>Anne, Riitta</i> (5)	2. <i>Aino, Liisa, Minna, Riitta</i> (2)
3. <i>Anna, Emma</i> (3)	3. <i>Aino</i> (21)	3. <i>Maria</i> (6)	3. <i>Maria</i> (7)	3. <i>Minna</i> (11)	3. <i>Tuula, Maria</i> (4)	
4. <i>Sofia, Lilja</i> (2)	4. <i>Laura</i> (15)	4. <i>Johanna, Laura, Tiina, Sanna</i> (5)	4. <i>Aino</i> (6)	4. <i>Anne</i> (10)		
	5. <i>Emma</i> (13)		5. <i>Johanna, Laura, Tiina</i> (5)	5. <i>Marja</i> (8)		

20–29-vuotiaiden vastaukset noudattavat samaa kaavaa kuin kaikkien vastaajien vastaukset yhdessä. 20–29-vuotiaat on toki isoin vastaajajoukko, mutta toiseksi isoimman vastaajajoukon, 50–59-vuotiaiden, vastaukset eroavat selvästi 20–29-vuotiaiden vastauksista. Esimerkiksi *Sari* on osana ainoastaan 50–59-vuotiaiden yleisimmiksi mainitsemia nimiä. Nimi onkin selvästi yleisin 1960- ja 1970-luvuilla syntyneillä (DVV1).

Myös muut ehdotetut nimet ovat pääasiallisesti yleisiä nimenomaan vastaajan omassa ikäluokassa. Esimerkiksi 15–19- ja 20–29-vuotiaiden mainitsemat *Aino, Emma, Olivia* ja *Sofia* ovat olleet suosituimmillaan 1990- tai 2000-luvuilta alkaen. 30–39- ja 40–49-vuotiaiden mainitsemat *Johanna, Minna, Sanna* ja *Tiina* ovat olleet suosituimmillaan 1960–1980-luvuilla, ja 50–59- ja 60–69-vuotiaiden useimmiten mainitsemiin nimiin kuuluva *Anne* on ollut suosituimmillaan 1960-luvulla. 60–69- ja yli 70-vuotiaiden listalta löytyvät *Liisa, Riitta* ja *Tuula* ovat puolestaan olleet suosituimmillaan 1940–1950-luvuilla. (DVV1.)

Yleisinä mainittujen nimien kirjo on kokonaisuudessaan laaja, ja joukossa on sekä 1000 että yli 100 000 nimenkantajan nimiä. Yhtäkään alle tuhat kertaa annettua nimeä ei kuitenkaan ole mainittu yleisenä. Olen koonnut taulukkoon 4 yleisinä ehdotetut nimet nimenkantajamäärän mukaan sekä maininnut jokaisesta nimenkantajaluokasta kolme nimeä esimerkkeinä.

Taulukko 4. Yleisinä mainittujen nimien nimenkantajien määrät.

1000–5000 nimenkantajaa	11 nimeä	esim. <i>Aamu, Mea, Nelli</i>
5000–15 000 nimenkantajaa	29 nimeä	esim. <i>Jonna, Noora, Sanni</i>
15 000–25 000 nimenkantajaa	11 nimeä	esim. <i>Ella, Jenni, Saara</i>
25 000–35 000 nimenkantajaa	23 nimeä	esim. <i>Mari, Olivia, Ulla</i>
35 000–45 000 nimenkantajaa	7 nimeä	esim. <i>Anne, Iida, Tuula</i>
45 000–55 000 nimenkantajaa	4 nimeä	esim. <i>Eeva, Marja, Riitta</i>
55 000–100 000 nimenkantajaa	6 nimeä	esim. <i>Elina, Emilia, Kristiina</i>
yli 100 000 nimenkantajaa	7 nimeä	esim. <i>Anna, Johanna, Kaarina</i>

Selvästi eniten yleisinä mainittujen nimien joukossa on 5000–15 000 ja 25 000–35 000 kantajan nimiä. Mielenkiintoista on kuitenkin, että 15 000–25 000 kantajan nimiä on selvästi näitä vähemmän. Vastaaajat ovat toki oletettavasti ja annettujen perusteluihin nojaten vastanneet kysymykseen oman kokemuspäänsä perusteella. Niinpä en usko heidän pohtineen, että yleisellä nimellä täytyisi olla tietty määrä nimenkantajia.

On ymmärrettävää, että todella yleisiä nimiä on mainittu vain vähän, sillä naistennimiä, joilla on esimerkiksi yli 35 000 nimenkantajaa, on yhteensä 45 (DVV1), kun taas vähemmän yleisiä nimiä on huomattavasti enemmän. Niinpä esimerkiksi yli 55 000 nimenkantajan nimiä ei ole voitu mainita yhtä paljon kuin esimerkiksi 5000–15 000 nimenkantajan nimiä.

Yli 100 000 nimenkantajan naistennimistä on mainittu vastauksissa lähes kaikki, sillä niitä on yhteensä vain yhdeksän. Nämä nimet ovat *Maria, Johanna, Anneli, Kaarina, Marjatta, Anna, Liisa* ja *Sofia*. (DVV1.) Näistä nimistä kaikki paitsi *Anneli* ja *Marjatta* esiintyvät vastauksissa. *Anneli* on kuitenkin mainittu harvinaisena nimenä.

5.2 Harvinaisiksi koetut nimet

Erilaisia harvinaisiksi koettuja nimiä on puolestaan 525. Vastauksia kysymykseen tuli yhteensä 261. Hajonta on siis suurta, ja jokainen vastaaja on maininnut keskimäärin kaksi erilaista nimeä. Toisaalta harvinaisten nimien luetteleminen vaikuttaa olleen vastaajille vaikeampaa kuin yleisten nimien luetteleminen, sillä vastauksia on annettu vähemmän. Kaikki harvinaisina mainitut nimet ovat listattuina liitteessä 3.

Nimistä 421 eli valtaosa on mainittu vain kerran (ks. taulukko 5). Joitakin nimiä on mainittu sekä yleisinä että harvinaisina niminä. Tällaisia nimiä on 17 ja ne ovat *Aamu, Annika, Aurora, Fanni, Julia, Lilja, Linnea, Miisa, Minea, Oona, Ritva, Sari, Satu, Siiri, Sofia, Tiina, Ulla* ja *Viola*. Neljä näistä nimistä (*Aurora, Lilja, Miisa* ja *Viola*) oli osana kyselyn monivalintaosuutta, joten ne ovat saattaneet jäädä vastaajille mieleen siitä. Myös ainoa yli viisi kertaa mainittu nimi, *Vadelma*, oli osana kyselyn monivalintaosuutta. Nimi on siis todennäköisesti tämän vuoksi mainittu jopa kahdeksan kertaa.

Taulukko 5. Harvinaisina mainittujen nimien mainintojen lukumäärä

Nimi mainittu kerran	421
Nimi mainittu kaksi kertaa	70
Nimi mainittu kolme kertaa	30
Nimi mainittu neljä kertaa	11
Nimi mainittu viisi kertaa	3
Nimi mainittu useammin kuin viisi kertaa	1

Harvinaisina on mainittu todella monenlaisia nimiä. Joukossa on niin nimiä, joita ei ole annettu kertaakaan kuin nimiä, joilla on yli 50 000 kantajaa. Nimien suuren määrän takia ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista tarkastella niitä yksityiskohtaisesti.

Olen kerännyt taulukkoon 6 harvinaisina ehdotetut nimet, joilla on alle 1000 nimenkantajaa tai yli 10 000 nimenkantajaa. Loput nimistä (137 nimeä) sijoittuvat suosioltaan tälle välille. Päädyin tähän rajaukseen, sillä yleisinä mainituista nimistä harvinaisimmilla on noin tuhat nimenkantajaa. En kuitenkaan ole erotellut esimerkiksi sitä, milloin nimet ovat olleet suosituimmillaan. Esimerkiksi yli 30 000 nimenkantajan *Irmeli* ei ole tyypillinen 2000-luvun nimi (DVV1), mutta kuuluu silti tässä luokittelussa suosittujen nimien joukkoon. Nimenkan-

tajien määrään on myös laskettu sekä ensimmäiset että jälkimmäiset etunimet ja kaikki kieli-ryhmät.

Nimenkantajiin on kuitenkin laskettu mukaan vain naiset, sillä vastauksissa on mainittu myös selvästi miestennimiksi vakiintuneita nimiä (esimerkiksi *Lauri* ja *Ville*) sekä muita nimiä, joita on annettu enemmän miehille kuin naisille (esimerkiksi *Kaino* ja *Mielo*). Ehkä *Laurin*, *Samin* ja *Villen* mainitsija on ajatellut, että tavalliset miestennimet ovat harvinaisia naisilla. Tämä vastaaja ei kuitenkaan ole perustellut valintojaan.

Taulukko 6. Harvinaisina mainittujen nimien nimenkantajien määrät.

0 nimenkantajaa	8 nimeä	esim. <i>Endellion, Näppy, Tiuku-Lilli</i>
1–10 nimenkantajaa	26 nimeä	esim. <i>Aurankukka, Jessiella, Rielda</i>
10–50 nimenkantajaa	53 nimeä	esim. <i>Evina, Tiu, Vilmalotta</i>
50–500 nimenkantajaa	200 nimeä	esim. <i>Aurea, Thelma, Vilina</i>
500–1000 nimenkantajaa	36 nimeä	esim. <i>Helle, Klara, Ulpu</i>
yli 10 000 nimenkantajaa	65 nimeä	esim. <i>Helga, Sylvia, Tuulikki</i>
muut	137 nimeä	esim. <i>Auli, Isla, Nea</i>

Yli puolella mainituista nimistä (287 nimellä) on alle 500 nimenkantajaa. Alle tuhannen nimenkantajan nimiä on yhteensä puolestaan 323, joka on noin 62 prosenttia harvinaisina mainituista nimistä. Yli puolet mainituista nimistä on siis myös tilastojen valossa harvinaisia, ja erityisen paljon joukossa on nimiä, joilla on 50–500 nimenkantajaa. Vastaajat vaikuttavat pääasiallisesti olevan tietoisia siitä, millaiset nimet ovat harvinaisia.

Perustelut liittyvät myös näissä vastauksissa pääasiallisesti siihen, että vastaaja ei ole kohdannut nimeä usein tai on kohdannut nimen vain harvoin. Toisaalta nimiä on valittu myös omasta lähipiiristä, ja vastauksissa on mainittu nimiä, joita vastaajat ovat joko harkinneet tai antaneet omalle lapselleen. Nimiä on toki vaikea keksiä tyhjästä, joten mainitut nimet ovat pääasiallisesti nimiä, joihin vastaaja on törmännyt jossakin yhteydessä.

Joukossa on myös paljon vanhoja nimiä, joiden suosion ajan on kommentoitu jo olevan ohi. Muutama vastaaja kommentoi, että on selvittänyt nimen yleisyyden Digi- ja väestötietoviraston nimipalvelusta. Eräs vastaaja myös kertoo, että tietää *Mandimain* olevan harvinainen, koska tämä on erään sosiaalisen median vaikuttajan nimi (Mandimai Sundberg). Myös nimien erilaisia kirjoitusasuja on kommentoitu. Esimerkiksi *Caisan* mainitaan olevan harvinainen, koska se kirjoitetaan *c*-kirjaimella.

Nimien joukossa on myös kahdeksan nimeä, joilla ei ole yhtäkään nimenkantajaa. Tällaisia ovat *Endellion*, *Freuha*, *Kainalo*, *Näppy*, *Sierain*, *Sofiriina*, *Tiuku-Lilli* ja *Torstina*. Näiden nimien mainitsijoista ainoastaan yksi on perustellut vastaustaan. Hän kommentoi, että ei tiedä yhtäkään henkilöä, jolla olisi nimenä *Kainalo*, *Näppy* tai *Sierain*. Nämä ovatkin yleiskielisiä sanoja. Nimilain mukaan etunimeksi voidaan hyväksyä nimi, joka ei aiheuta pahenusta tai haittaa tai ole etunimeksi ilmeisen soveltumaton (Nimilaki 1 §). Valitun nimen täytyy myös vastata muodolta, sisällöltään ja kirjoitusasultaan vakiintunutta etunimikäytäntöä (Nimilaki 2 §). Niinpä tällaiset nimet eivät todennäköisesti olisi hyväksyttäviä etunimiä. Esimerkiksi *Sofiriina* ja *Tiuku-Lilli* koostuvat kuitenkin jo käytössä olevista nimistä, joten ne voisivat olla hyväksyttäviä nimiä.

Yli 10 000 nimenkantajan nimiä on puolestaan mainittu yhteensä 65. Tällaisia nimiä ovat muun muassa *Aleksandra*, *Linnea*, *Pauliina*, *Sari* ja *Tiina*. Kahdella yli 10 000 nimenkantajan nimistä on yli 100 000 nimenkantajaa (*Anneli* ja *Sofia*), joten nämä nimet ovat todella yleisiä. Molemmat nimistä on mainittu harvinaisina kaksi kertaa, ja *Annelin* mainintaa on perusteltu sillä, että nimi ”on jäänyt pois muodista”. Erityisesti *Sofian* esiintyminen vastauksissa on mielestäni yllättävää, sillä nimi on ollut yleisimmillään 1990-luvulta eteenpäin (DVV1). Nimi on toki selvästi yleisempi jälkinimenä, mutta *Sofia* on kuitenkin ensinimenä yli 12 000 naisella tällä hetkellä (Avoindata.fi).

Kaikkien mainittujen yli 10 000 nimenkantajan nimen perustelut viittaavat siihen, että nimet ”eivät ole nykypäivän nimiä” tai ”eivät ole vielä uudelleen käytössä”. Näin on perusteltu muun muassa *Annikan*, *Hannan*, *Hilkan*, *Pauliinan* ja *Tyynen* mainitsemista. Moni vastaaja on siis ajatellut nimenomaan tämän hetken nimitrendejä eikä nimien yleisyyttä koko väestössä.

5.3 Yleistä, harvinaista vai jotakin siltä väliltä?

Kyselyn viimeisessä kysymyksessä pyysin vastaajia kertomaan, mitä nimen yleisyys tai harvinaisuus merkitsee heille ja millaisia ajatuksia se herättää. Vastauksia tähän kysymykseen tuli yhteensä 222. Valtaosa (175 vastaajaa) on kertonut vastauksessaan yleisyyden tai harvinaisuuden merkityksestä nimenvallinnassa. Vastaajat kommentoivat joko jo valitsemiaan nimiä tai nimiä, joita he hypoteettiselle lapselleen valitsisivat. Yksi vastaaja kertoo myös, että pohtii lasten nimeämisen lisäksi simien nimeämistä *The Sims* -pelissä.

Kaikista yleisin mielipide yleisyyden tai harvinaisuuden merkityksestä nimenvallinnassa on, että nimen ei haluta olevan liian yleinen mutta ei myöskään liian harvinaisen. Tämän on

vastauksessaan maininnut 65 vastaajaa (ks. taulukko 7). Tämän jälkeen eniten vastauksissa korostuu joko se, että harvinaisuus on tärkeää tai että sillä ei ole merkitystä. Vain kuusi vastaajaa on puolestaan maininnut nimen yleisyyden olevan tärkeää. Nimen yleisyys ei siis ole tämän aineiston perusteella tärkeää tai haluttua. Toisaalta 53 vastaajaa on kertonut, että nimen yleisyydellä tai harvinaisuudella ei ole merkitystä nimenvallinnassa, vaan muut tekijät ovat tärkeämpiä.

Taulukko 7. Nimen yleisyyden ja harvinaisuuden merkitys nimenvallinnassa

Yleisyys tärkeää	6
Harvinaisuus tärkeää	51
Tärkeää, että ei liian yleinen tai liian harvinaisen	65
Ei merkitystä	53

Myös aiemmissa tutkimuksissa on havaittu, että monelle on tärkeää, että valittu nimi ei ole liian yleinen eikä liian erikoinen tai harvinaisen (ks. esim. Kauppinen 2021: 39; Roos 2009: 55). Lähtökohtaisesti yleisyys ei ole perusteluna nimenvallinnalla muissakaan tutkimuksissa, mutta harvinaisuus sen sijaan saattaa olla. Yleisyyttä saatetaan haluta välttää erityisesti, jos vanhempi on kärsinyt itse nimensä yleisyydestä (Roos 2009: 55).

Toisaalta tällä hetkellä vallitsevan yksilöllisyyttä tavoittelevan nimitrendin vuoksi tutkimuksissa on oletettu, että vielä useampi pitäisi harvinaisuutta kriteerinä nimenvallinnassa. Muun muassa aikuisten etunimenvaihtajien nimenvallintaperusteita tutkinut Kiira Myller (2022: 59) on kuitenkin havainnut, että vaikka nimen harvinaisuus ei ole monelle ollut nimenvallinnassa kriteeri, on valitun nimen harvinaisuus ilahduttanut. Myllerin aineistossa informanteista 25 prosenttia on ilmoittanut halunneensa harvinaisen tai uniikin nimen. Lasten nimenvallintaa tutkineen Kauppinen (2021: 37) aineistossa puolestaan yli 60 prosenttia vastaajista on pitänyt nimen harvinaisuutta hieman tai paljon merkityksellisenä. Hän on kuitenkin havainnut, että monet nimenantajat hakevat yksilöllisyyttä nimillä, jotka ovat yleisessä käytössä, mutta eivät ole yleisiä lapsen ikäluokassa (mts. 39).

Niin aiemmissa tutkimuksissa kuin omassa tutkimuksessani, vastaajien käsitykset siitä, mikä on harvinaisen nimi, eroavat toisistaan. Yksi vastaaja saattaa pitää harvinaisena vain uniikkiniimiä, kun taas toinen kokee nimen harvinaiseksi nimeä valitessa, jos se esiintyy lapsen ikäluokassa harvoin (Havukainen 2022: 29).

Vastaajat pitävät harvinaisuutta tärkeänä muun muassa muista erottumisen, identiteetin rakentumisen, yksilöllisyyden ja persoonallisuuden vuoksi. Tärkeänä pidetään sitä, että päiväkotiryhmässä tai koululuokalla ei ole montaa samannimistä lasta. Useamman vastaajan mielestä yleiset nimet ovat tylsiä tai persoonattomia, ja niihin saattaa liittyä myös henkilömielikuvia, joiden takia yleisiä nimiä ei haluta antaa. Harvinaiset nimet puolestaan erottuvat joukosta ja saattavat myös jäädä mieleen paremmin, ja erään vastaajan mielestä ”on mielenkiintoista kohdata ihmisiä, joilla on harvinainen nimi”.

Valtaosa vastaajista pitää kuitenkin tärkeänä, että nimi ei ole liian harvinainen, erikoinen tai outo. Useammalle on myös tärkeää, että nimi löytyy suomalaisesta nimipäiväkalenteristä. Vastaajat eivät pidä nimistä, jotka on ”keksimällä keksitty” tai joista voisi aiheuta esimerkiksi kiusaamista. Harvinaiset nimet saattavat tuntua teennäisiltä tai siltä, että niillä tavoitellaan tarkoituksella erikoisuutta tai esimerkiksi aiheuttaa hankaluuksia ääntämisessä. Monessa vastaajassa erikoiset nimet myös herättävät hilpeyttä, ja vastauksissa mainitaan, että nimen halutaan olevan ”sivistyneesti uniikki” tai ”samaa sukua” sukunimen kanssa. Esimerkkeinä epämiellyttävistä harvinaisista nimistä mainitaan muun muassa *Desiree Romppainen* - yhdistelmä, englanninkielinen *Dreamer* ja kirjoitusasu *Yessica*.

Eräs vastaaja kommentoi, että uniikin nimen kantajan saatetaan ajatella olevan myös persoonaltaan uniikimpi kuin yleisen nimen kantajan. Myös oman harvinaisen nimen on kerrottu tuovan mukava lisä omaan identiteettiin. Lisäksi vastauksissa on tiedostettu nimien herättävän mielikuvia myös nimenkantajasta.

Toisaalta yleisten nimien mainitaan olevan ”tuttuja ja turvallisia”, ja moni pitää tärkeänä, että nimi on tuttu, mutta ei kuitenkaan liian yleinen. Näin nimestä ei aiheudu hankaluuksia. Useampi vastaaja heijastelee lapsen nimenvallintaa omaan nimeensä ja kokemuksiin siitä. Osa vastaajista haluaa myös lapselle harvinaisen nimen, koska oma nimi on harvinainen, kun taas yksi vastaaja haluaa valita lapselleen yleisen nimen oman nimensä harvinaisuuden vuoksi. Toinen vastaaja kertoo nimensä harvinaisuuden harmittaneen aiemmin, mutta sittemmin se on ollut mukava asia.

Useammalle vastaajalle muut tekijät ovat kuitenkin harvinaisuutta tai yleisyyttä tärkeämpiä. Tällaisia asioita ovat nimen kauneus ja merkitys, suomenkielisyys, suomen ortografian mukaisuus, kansainvälisyys ja sopivuus nimenkantajalle sekä se, että nimi on peräisin suvusta, valitut nimet sointuvat yhteen ja nimeen ei liity ennakkokäsityksiä.

Osa vastaajista on pohtinut yleisyyden ja harvinaisuuden herättämiä ajatuksia yleisemmällä tasolla. Tämä pohdiskelu liittyy paljolti harvinaisiin nimiin, joiden valitsemisen vastaajat ajattelevat olevan turhaa erikoisuuden tavoittelua. Eräs vastaaja kommentoi, että ”haetaan

aina vain oudompaa ja harvinaisempaa nimeä, koska jo sillä pitää erottua joukosta ja olla ainutlaatuinen”. Myös näissä vastauksissa toistuvat huomiot siitä, että kaikista yleisimmät nimet ovat tylsiä ja persoonattomia, mutta erikoiset nimet voivat aiheuttaa lapselle hankaluuksia, kuten kiusaamista tai nimen väärin kirjoittamista. Käytännöllisyysnäkökulma on otettu esiin myös siltä kannalta, että on käytännöllistä, jos yhteisössä ei ole montaa samannimistä.

Vastauksissa mainitaan myös, että toimivia ovat harvinaiset nimet, jotka kuitenkin löytyvät nimipäiväkalenterista. Voidaan kuitenkin pohtia, onko nimi enää harvinainen, jos se löytyy nimipäiväkalenterista. Toisaalta osa vastaajista on maininnut pitävänsä vanhoista nimistä, jotka eivät välttämättä ole tällä hetkellä yleisiä.

6 Lopuksi

Olen tässä tutkielmassa tarkastellut naisten etunimien yleisyyteen ja harvinaisuuteen liittyviä käsityksiä. Tässä luvussa kokoan tärkeimmät havainnot ja heijastelen tekemiäni havaintoja hieman aiemmissa tutkimuksissa saatuihin tuloksiin.

Tutkin aihetta kansanonomastisesta näkökulmasta, ja keräsin aineiston tutkimustani varten verkkokyselyn avulla. Kysely koostui monivalinnasta ja avoimista kysymyksistä, joilla kartoitin vastaajien käsityksiä nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta.

Vastauksissa on selvää hajontaa eli käsitykset nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta eroavat vastaajien välillä. Monivalintojen vastauksista erottuvat kuitenkin selvästi yleisimmäksi ja selvästi harvinaisimmaksi koetut nimet. Yleisimmäksi on koettu nimet, joita on annettu eniten ensinimiksi ja harvinaisimmaksi nimet, joilla on vähiten kantajia. Myös avoimissa vastauksissa useimmiten yleisenä mainittu nimi erottuu selvästi muista.

Monivalinnoissa kaikista useimmiten yleiseksi on luokiteltu *Riitta*, jonka kokee yleiseksi noin 92 prosenttia vastaajista. On jokseenkin yllättävää, että yleisimmäksi on koettu 1940–1950-luvuilla suosituimmillaan ollut nimi, jota ei nykypäivänä anneta usein (DVV1). Yleisimmäksi koetun *Riitan* ja seuraavaksi yleisimmiksi koettujen *Helmin* ja *Liljan* suosionhuippujen aika eroaa kuitenkin toisistaan selvästi, ja *Riitta* on tällä hetkellä elossa olevalla naisväestöllä selvästi *Helmiä* yleisempi ensinimi (Avoindata.fi).

Vaikka *Riitta* ei kuulu tämän vuosikymmenen suosikinimiin, on sen suosionhuippu ollut aikanaan suurempi kuin esimerkiksi *Helmin*. Suosituimmillaan, 1950-luvun aikana, *Riitan* sai nimekseen noin 17 000 tyttöä. *Helmin* suurin suosio keskittyy 1900-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle, jolloin *Helmin* sai nimekseen noin 8600 tyttöä, sekä 2010-luvulle, jolloin

nimen sai noin 7400 tyttöä (DVV1). *Riitan* suosionhuippu on siis ollut selvästi jyrkempi, eivätkä *Helmin* ensimmäisen suosionhuipun aikaan syntyneet ole enää elossa. Tämän vuoksi *Riitta* tuntuu todennäköisesti yleisemmältä nimeltä, ja onhan *Riittoja* tällä selvästi *Helmejä* enemmän (Avoindata.fi). Myös tilastollisesti *Riitta* on siis selvästi yleisin kyselyn nimistä.

Vastaajien käsitykset siitä, mitkä ovat yleisiä nimiä, eroavat toisistaan. Osa vastaajista on pohtinut vastatessaan omaa ikäluokkaansa, kun taas osa on heijastellut yleisyyttä tällä hetkellä syntyvien lasten ikäluokkaan. Suuri osa vastaajista ei kuitenkaan ole perustellut valintojaan tai kertonut tarkemmin, mistä näkökulmasta he ovat yleisyyttä pohtineet. Vastaajien välillä on eroavaisuuksia myös siinä, ovatko he pohtineet yleisyyttä vain Suomen osalta vai maailmanlaajuisesti. Tämän vaikutusta tuloksiin voi kuitenkin lähinnä vain spekuloida.

Avoimissa vastauksissa ehdottomasti useimmiten yleisenä mainittu nimi on *Anna*, jonka on maininnut vastaajista 86 eli noin 31 prosenttia. *Anna* onkin yksi kristillisen maailman käytetyimpiä etunimiä ja kestopuosikki myös Suomessa (Kotus). Seuraavaksi useimmiten yleisimpinä mainittuja nimiä ovat *Maria*, *Aino*, *Laura*, *Emma* ja *Minna*. *Maria* onkin yleisin naisennimi, kun tarkastellaan kaikkia etunimiä (DVV1). Ensimmäisenä etunimenä *Maria* ei kuitenkaan ole yhtä tyypillinen, ja suuri nimenkantajamäärä johtuu nimen suosioista jälkinimenä. Myös *Annan* suuri nimenkantajamäärä johtuu siitä, että tilastoissa ovat mukana sekä ensi- että jälkinimet.

Useimmiten yleisinä mainitut nimet ovat vanhoja nimiä, jotka ovat tavallisia monessa ikäluokassa (DVV1). Käsitykset nimien yleisyydestä eroavat kuitenkin eri ikäluokkien välillä. 15–19-vuotiaita lukuun ottamatta *Anna* on kaikissa ikäluokissa useimmiten yleisenä mainittu nimi, mutta 30–39- ja 40–49-vuotiaat ovat maininneet toisiksi useimmiten *Minnan*, 50–59-vuotiaat *Sarin* ja 60–69-vuotiaat *Annen* ja *Riitan*. 20–29-vuotiaiden lista mukaillee puolestaan täysin kaikkien ikäluokkien yhteistä listaa, ja 15–19-vuotiaiden mielestä yleisimpiä ovat *Oliivia* ja *Aino*. Kunkin ikäluokan mainitsevat nimet ovat suurelta osin suosittuja vastaajien omassa ikäluokassa.

Monivalinnoissa selvimmät erot ikäluokkien välillä näkyvät 2000–2020-luvuilla suosituimmillaan olleissa nimissä, jotka nuoremmat vastaajat ovat määritelleet selvästi vanhempia vastaajia yleisemmiksi. Esimerkiksi *Liljan* kokee yleiseksi noin 77 prosenttia 20–29-vuotiaista, kun taas 50–59-vuotiaista nimen kokee yleiseksi vain noin 22 prosenttia. *Lilja* on kuitenkin ollut yleisimmillään 2010- ja 2020-luvuilla eli ei kummankaan vastaajaryhmän omassa ikäluokassa.

Muihin monivalinnoissa oleviin nimiin liittyvät käsitykset eivät eroa ikäluokkien välillä läheskään yhtä paljon, vaan käsitykset ovat samansuuntaisia. Esimerkiksi *Margitin* ovat kui-

tenkin luokitelleet yleisimmäksi 60–69-vuotiaat, nimi on ollut suosituimmillaan 1940–1960-luvuilla (DVV1).

Monivalinnoissa yleisimmäksi koetun *Riitan* tavoin, erottuu yksi nimi selvästi harvinaisimmaksi koettuna. Lähes 99 prosenttia vastaajista on luokitellut *Milma-Inkerin* harvinaiseksi, ja kyseessä on aineiston harvinaisin nimi myös tilastollisesti, sillä nimenkantajia sillä on vain alle viisi (DVV1). Seuraavaksi harvinaisimmaksi on koettu *Vadelma*, jonka noin 94 prosenttia vastaajista on luokitellut harvinaiseksi.

Avoimissa vastauksissa mainittujen harvinaisten nimien joukko on moninainen, harvinaisia nimiä on mainittu yhteensä yli viisisataa. Suuren määrän vuoksi en ole tarkastellut mainittuja nimiä kovin yksityiskohtaisesti, mutta olen selvittänyt sekä nimenkantajamäärät että nimien mainintakertojen määrän aineistossa. Nimien joukossa on sekä yli 10 000 kantajan nimiä että nimiä, joilla ei ole ainakaan vielä yhtäkään kantajaa. Käsitukset harvinaisuudesta ovat siis moninaisia; toiselle harvinainen nimi tarkoittaa nimeä, joka on uniikki tai jolla on esimerkiksi alle 50 nimenkantajaa, kun taas toiselle harvinainen voi olla nimi, jolla saattaa olla yhteensä paljonkin nimenkantajia mutta joka ei ole tietyssä ikäluokassa yleinen. Samanlaisia havaintoja on tehty myös aiemmissa tutkimuksissa (ks. esim. Havukainen 2023: 29).

Yleisyys ja harvinaisuus ovatkin kovin suhteellisia käsitteitä. Jokainen vastaaja on määritellyt yleisyyden ja harvinaisuuden itse eikä se välttämättä tarkoita tiettyä nimenkantajamäärää, vaan useimmiten vastaaja on pohtinut omaa kokemuspiiriään. Ehkä toisen vastaajan luokalla on aikanaan ollut kolme *Saria*, minkä takia se tuntuu yleiseltä, kun taas toinen pohtii, että *Sari* ei ole tällä hetkellä suosiossa eli kyseessä on harvinainen nimi. Käsitysten eroavaisuus yksilöiden välillä on myös tärkeä tutkimustulos.

Sekä monivalinnoissa että avoimissa vastauksissa annetut perustelut liittyvätkin paljolti siihen, kuinka usein vastaaja on kohdannut tiettyjä nimiä. Ylivoimaisesti tavallisin perustelu yleisyydelle on, että vastaaja on kohdannut nimen usein tai tuntee monta kyseisen nimen kantajaa, kun taas tavallisin perustelu harvinaisuudelle on, että vastaaja ei tiedä yhtäkään, jolla olisi kyseinen nimi. Nimien yleisyyttä ja harvinaisuutta siis heijastellaan omaan elinympäristöön, ja tämän vuoksi myös ikä vaikuttaa käsityksiin.

Vastaajat ovat myös pääasiallisesti tietoisia nimimuodista ja sen sykleistä. Useampi vastaaja on maininnut tiettyjen nimien olevan tällä hetkellä poissa muodista tai ehkä nousemassa parhaillaan tai tulevaisuudessa muotiin. Vastaajat ovat käyttäneet muotiniimen käsitettä ja tiedostaneet, että nimien suosio nousee ja laskee ajan kuluessa. Nimet tulevat uudestaan muotiin noin 80–100 vuoden välein (Kiviniemi 2006: 179). Tämä koskee kuitenkin pelkästään ensinimiä, jälkinimet eivät kulu samalla tavalla käytössä eikä niiden suosionvaihtelu ole sen

vuoksi yhtä jyrkkää (mts. 182). Tämän lisäksi vastaajat ovat tietoisia myös julkisuuden henkilöiden vaikutuksesta nimien suosioon.

On myös tyypillistä, että nimenkantajan ikää on kommentoitu perusteluissa. Esimerkiksi *Elman* ja *Hiljan* on kommentoitu olevan ”vanhoja nimiä” ja ”mummonimiä”, kun taas *Vadelmaa* on pidetty ”nykyvauvojen nimenä”. Erilaiset nimet siis yhdistyvät eri-ikäisiin henkilöihin vastaajien mielissä. Perusteluissa on tunnistettu myös luontoaiheisten, omakielisten nimien suosio sekä julkisuuden henkilöiden vaikutus nimien suosioon.

Kyselyn viimeisessä kohdassa kysyin vastaajilta, millaisia ajatuksia nimien yleisyys ja harvinaisuus herättävät heissä ja onko se ollut tärkeää esimerkiksi nimenvallinnassa. Tyypillisimmäksi osoittautui, että vastaajat ovat halunneet tai haluavat valita nimen, joka ei ole liian yleinen mutta ei myöskään liian harvinainen tai erikoinen. Nimen ei haluta tuntuvan teennäiseltä, väkisin keksityltä tai huvittavalta. Monelle on myös tärkeää, että nimi löytyy suomalaisesta nimipäiväkalerista. Toisaalta iso osa vastaajista ei halua, että lapsen koululuokalla tai päiväkotiryhmässä olisi montaa kaimaa tai että nimi olisi tylsä tai persoonaton. Vastaajista vain kuusi on vastannut yleisyyden olevan tärkeää nimenvallinnassa. Yleisten nimien mainitaan olevan ”tuttuja ja turvallisia”, joten tällainen valitsemalla vältetään todennäköisesti ylimääräiseltä hämmingiltä ja nimen tavaamiselta.

Käsityksiä nimien yleisyydestä ja harvinaisuudesta ei ole tutkittu maisterintutkielmissa aiemmin tällä tavoin, ja oma tutkielmani eroaa aiemmista myös siinä, että se keskittyy pelkästään naisten nimiin. Tutkielmani tuo siis uutta tietoa nimistöntutkimuksen kentälle. Aiemmin on myös keskitytty tutkimaan pääasiallisesti yleisiä nimiä. Aiemmissä tutkimuksissa tehdyt havainnot yleisyyden ja harvinaisuuden merkityksestä nimenvallinnassa noudattelevat kuitenkin samaa kaavaa kuin saamani tulokset.

Myös aiemmissä tutkimuksissa on havaittu, että monelle on tärkeää, että valittu nimi ei ole liian yleinen eikä liian harvinainen (ks. esim. Kauppinen 2021: 39; Roos 2009: 55). Vain harva pitää nimen yleisyyttä tärkeänä valintaperusteena, kun taas harvinaisuus saattaa olla sellainen (ks. esim. Kauppinen 2021: 37, 40). On myös tyypillistä, että nimestä pidetään sitä enemmän, mitä enemmän sitä on annettu, vaikka haluttaisiin tavoitella erikoisuutta (ks. esim. Järvimäki 2008: 61; Pirkola 2012: 14; Roos 2009: 119).

Tutkimuksestani käy ilmi, että ihmisillä on pääasiallisesti hyvä käsitys siitä, mitkä nimet ovat yleisiä ja mitkä harvinaisia, vaikka käsityksiä yleisyydestä heijastellaan lähinnä omaan kokemuspäiriin eivätkä vastaajat ole olleet ainakaan kaikkien nimien osalta tietoisia niiden tilastollisesti yleisyydestä. Nimien luokittelu yleisiin ja harvinaisiin on myös suurelta osin koettu helpoksi tehtäväksi. Hieman yli 60 prosenttia vastaajista on kokenut mo-

nivalintaosuudessa yleisyyden arvioimisen joko helpoksi tai todella helpoksi. Me kaikki havainnoimme nimiä ympärillämme ja osaamme arvioida niiden yleisyyttä, vaikka emme olisi tutustuneet tilastoihin.

Tulevaisuudessa aiheeseen voisi syventyä tutkimalla esimerkiksi asuinpaikan ja sukupuolen vaikutuksia, jotka rajasin omassa tutkielmassani pois tarkastelusta. Käsitteitä voisi tarkastella myös laajemmasta nimiaineistosta, sillä kyselyyn valitsemani nimiä oli hyvin rajallinen määrä eikä mukaan mahtunut kaikenlaisia nimiä. Olisi myös mielenkiintoista tarkastella yksityiskohtaisemmin avoimissa vastauksissa yleisinä ja harvinaisina mainittuja nimiä, sillä tämä tutkielma mahdollisti vain laajemman tarkastelun enkä pystynyt pureutumaan nimiin tarkemmin. Jatkotutkimuksessa voisi olla otollista ottaa tarkasteluun mukaan myös miesten nimet.

Lähteet

- Ainiala, Terhi – Saarelma, Minna – Sjöblom, Paula 2008: *Nimistöntutkimuksen perusteet*. Tietolipas 221. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Aldrin, Emilia 2011: *Namnval som social handling: Val av förnamn och samtal om förnamn bland föräldrar i Göteborg 2007–2009. Namn och samvälle 24*. Uppsala: Uppsala Universitet.
- Avoindata.fi: *Väestötietojärjestelmän suomalaisten nimiaineistot*. www.avoindata.fi/data/fi/dataset/none. Viitattu 6.11.2023 ja 21.2.2024.
- Bray, Mandy 2023: *What Is Survey Fatigue & How to Avoid It? [Research]*. 17.3.2023. <https://blog.hubspot.com/service/survey-fatigue>. Viitattu 21.2.2024.
- Cambridge Dictionary: hakusana *baby boomer*. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/baby-boomer>. Viitattu 28.2.2024.
- DVV1 = Digi- ja väestötietoviraston nimipalvelu. <https://nimipalvelu.dvv.fi/>. Viitattu 8.11.2023–7.2.2024.
- DVV2 = Digi- ja väestötietovirasto: suosituimmat etunimet. <https://dvv.fi/suosituimmat-lasten-nimet>. Viitattu 8.11.2023–6.3.2024.
- Hannola, Tuula 2016: *Lasten nimeäminen Helsingin Munkkiniemessä ja Vuosaaressa 2000-luvulla*. Pro gradu -tutkielma. Humanistinen tiedekunta, Helsingin yliopisto.
- Havukainen, Rosa 2022: *Side sisarusten välillä. Sisarusten ensinimiä yhdistävät piirteet*. Maisterintutkielma. Humanistinen tiedekunta, Helsingin yliopisto.
- Heinonen, Jaana 2008: *”Nimi kertoo kaiken” Keski-suomalaisten henkilönnimiin liittyvät stereotyyppit*. Pro gradu -tutkielma. Suomen kieli ja kulttuuritieteet, Joensuun yliopisto.
- Hämäläinen, Lasse 2013: *Mikä nimi on ollut kaikkein suosituin? Suosiolukumenetelmä etunimien suosionvaihtelun tutkimuksessa*. Virittäjä, 117(1). <https://journal.fi/virittaja/article/view/7845>
- Järvimäki, Saija 2008: *Rähjäinen Uuno, kaunis Jenna – Etunimistä syntyvät mielikuvat*. Pro gradu -tutkielma. Nykysuomen ja kääntämisen laitos, Vaasan yliopisto.
- Kallinen, Ripsa 2018: *Nimessä on taikaa. Uusiin etunimiin liittyvät mielteet Pohjois-Karjalassa ja pääkaupunkiseudulla*. Pro gradu -tutkielma. Filosofinen tiedekunta, Itä-Suomen yliopisto.
- Karjalainen, Vilma 2023: *Verkkokeskustelussa harvinaisiksi ja kauniiksi mielletyt naisennimet*. Kandidaatintutkielma. Humanistinen tiedekunta, Helsingin yliopisto.
- Kiviniemi, Eero 2006: *Suomalaisten etunimet*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

- Kiviniemi, Eero 1993: *Iita Linta Maria. Etunimiopas vuosituhannen vaihteeseen*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Kiviniemi, Eero 1982: *Rakkaan lapsen monet nimet. Suomalaisten etunimet ja nimervalinta*. Espoo: Weilin+Göös.
- Kotus = Kotimaisten kielten keskus. Kysymyksiä ja vastauksia nimien alkuperästä: hakusana *Anna*. https://www.kotus.fi/nyt/kysymyksiä_ja_vastauksia/nimien_alkuperasta/anna. Viitattu 7.2.2024.
- Lampinen, Arja 1993: Jyväskylän uniikkinimet. *Sananjalka* 35 (1) s. 83–100.
- Lampinen, Elisa-Marja 2020: *Dramaattinen wannabe vai pelloissa juokseva maalaislapsi? Mielikuvia harvinaisista etunimistä*. Pro gradu -tutkielma. Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunta, Tampereen yliopisto.
- Marttinen, Roosa 2019: *”Ei sovi nimeksi. Ei kenellekään. Ikinä” Kielenkäyttäjien arvioita epämiellyttäviksi koetuista nimistä*. Pro gradu -tutkielma. Humanistinen tiedekunta. Helsingin yliopisto.
- Myller, Kiira 2022: *”Itsensä nimeäminen on kuin antaisi itselleen lahjan.” Aikuisten etunimenvaihtajien nimervalintaperusteet*. Pro gradu -tutkielma. Filosofinen tiedekunta. Itä-Suomen yliopisto.
- Nimikone = Blencowe, Anette – Tebest, Teemo 2017: *Kuinka retro etunimesi on? Tee nostalgiamatka Ylen nimikoneella*. <https://yle.fi/a/3-9418798>. (8.11.2023).
- Nimilaki = ESL 946/2017. Etu- ja sukunimilaki. Annettu 19.12.2017. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2017/20170946>. Viitattu 7.2.2024.
- Pirkola, Saara 2012: *Etunimien herättämät mielikuvat*. Pro gradu -tutkielma. Kielten laitos, Jyväskylän yliopisto.
- Roos, Heli 2009: *Pieni ja pippurinen, kierokin ehkä – Etunimistä syntyvät mielikuvat*. Pro gradu -tutkielma. Kieli- ja käännöstieteiden laitos, Tampereen yliopisto.
- Saarelma-Paukkala, Minna 2017: *Etunimikirja*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Saarikalle, Anne – Suomalainen, Johanna 2007: *Suomalaiset etunimet Aadasta Yrjöö*n. Jyväskylä: Gummerus.
- Sjöblom, Paula – Ainiala, Terhi 2020: Nimistöntutkimus. Teoksessa Luonnonpää-Manni, Milla – Hamunen, Markus – Konstenius, Reetta – Miestamo, Matti – Nikanne, Urpo – Sinnemäki, Kaius (Toim.), *Kielentutkimuksen menetelmiä I–IV*. s. 800–830. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Szabó, Edla 2023: *2000-luvun yleisimpien ensinimien äännerakenteen vaihtelu*. Pro gradu -tutkielma. Kieli- ja käännöstieteiden laitos, Turun yliopisto.

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake

Etunimien yleisyyteen ja harvinaisuuteen liittyvät käsitykset

Opiskelen suomen kieltä Helsingin yliopistossa ja tutkin maisterintutkielmassani käsityksiä liittyen naisten etunimien yleisyyteen ja harvinaisuuteen. Kerään tämän kyselyn avulla aineistoa tutkielmaani varten. Kyselyn vastaukset ovat nimettömiä ja tulevat pelkästään minun käyttööni.

Kyselyyn ei ole oikeita tai väärä vastauksia, vaan tarkoituksena on kartoittaa nimenomaan vastaajien omia käsityksiä nimistä.

Kiitän paljon vastauksista!

Vilma Karjalainen

Ikä

Valitse ▼

Sukupuoli

Valitse ▼

Asuinpaikkakunta

Oma vastauksesi _____

Nimien luokittelu

Tässä osiossa on listattuna 20 naisennimeä, jotka pyydän luokittelemaan mielestäsi yleiseksi, harvinaiseksi tai ei yleiseksi eikä harvinaiseksi nimeksi.

Amelia

Valitse

Perustele valintasi halutessasi

Oma vastauksesi

Auni

Valitse

Koitko nimien jakamisen yleisiin ja harvinaisiin helpoksi vai vaikeaksi tehtäväksi?

- Todella helpoksi
- Helpoksi
- En helpoksi enkä vaikeaksi
- Vaikeaksi
- Todella vaikeaksi

Luettele 1–3 mielestäsi yleistä naisen etunimeä

Oma vastauksesi

Voit halutessasi perustella, miksi mainitsemasi nimet ovat mielestäsi yleisiä.

Oma vastauksesi

Luettele 1–3 mielestäsi harvinaista naisen etunimeä

Oma vastauksesi

Voit halutessasi perustella, miksi mainitsemasi nimet ovat mielestäsi harvinaisia.

Oma vastauksesi

Millaisia ajatuksia etunimien yleisyys tai harvinaisuus herättää sinussa? Onko nimen yleisyys tai harvinaisuus ollut sinulle tärkeää esimerkiksi nimenvälinnassa?

Oma vastauksesi

Takaisin

Lähetä

Tyhjennä lomake

Liite 2. Yleisinä mainitut nimet

1. Aada
2. Aamu
3. Aava
4. Aino
5. Anna
6. Anne
7. Anni
8. Annika
9. Anu
10. Aurora
11. Eeva
12. Eevi
13. Elina
14. Ella
15. Elli
16. Elsa
17. Emilia
18. Emma
19. Emmi
20. Fanni
21. Hanna
22. Heidi
23. Helena
24. Heli
25. Helmi
26. Henna
27. Iida
28. Isla
29. Jaana
30. Jasmin
31. Jenna
32. Jenni
33. Johanna

34. Jonna
35. Julia
36. Kaarina
37. Kaisa
38. Karoliina
39. Katja
40. Kirsi
41. Kristiina
42. Laura
43. Leea
44. Liisa
45. Lilja
46. Linnea
47. Maarit
48. Maija
49. Mari
50. Maria
51. Marika
52. Marja
53. Mea
54. Mia
55. Miia
56. Miisa
57. Mila
58. Milla
59. Minea
60. Minna
61. Nelli
62. Niina
63. Noora
64. Olivia
65. Oona
66. Petra
67. Pia
68. Piia
69. Pirjo
70. Päivi
71. Riikka
72. Riitta
73. Ritva
74. Ronja
75. Roosa
76. Saara
77. Sandra
78. Sanna
79. Sanni
80. Sara

81. Sari
82. Satu
83. Seija
84. Siiri
85. Sirpa
86. Sofia
87. Susanna
88. Tanja
89. Tarja
90. Terhi
91. Tiina
92. Tuija
93. Tuula
94. Ulla
95. Venla
96. Viktoria
97. Vilma
98. Viola

Liite 3. Harvinaisina mainitut nimet

1. Aalo
2. Aamu
3. Aana
4. Adalia
5. Adalmiina
6. Adanna
7. Adele
8. Adelia
9. Adella
10. Adelle
11. Agafia
12. Agapi
13. Aile
14. Aili
15. Aini
16. Airi
17. Akane
18. Akuliina
19. Aleksandra
20. Alessia
21. Aleta
22. Alli
23. Alma
24. Almiira

25. Alva
26. Amanda
27. Amelia
28. Amilda
29. Ana
30. Anelma
31. Anja
32. Annariitta
33. Anneli
34. Annika
35. Annumaria
36. Anri
37. Apila
38. Ariana
39. Armi
40. Asta
41. Astri
42. Astrid
43. Augusta
44. Auli
45. Auni
46. Aura
47. Aurankukka
48. Aurea
49. Aureelia
50. Aurelia
51. Auri
52. Aurora
53. Avelia
54. Avena
55. Barbro
56. Beda
57. Bertta
58. Brooke
59. Brunhilde
60. Caisa
61. Carla
62. Carmen
63. Ceela
64. Celeste
65. Charlotta
66. Cia
67. Cilla
68. Daalia
69. Deelia
70. Donna
71. Ea

72. Eden
73. Edith
74. Edla
75. Eeda
76. Eedel
77. Eeden
78. Eela
79. Eeni
80. Efia
81. Eili
82. Eimi
83. Eine
84. Eini
85. Eirika
86. Elean
87. Elegia
88. Eloise
89. Elviira
90. Endellion
91. Enelyn
92. Ennilotta
93. Erika
94. Erin
95. Erjo
96. Esme
97. Esmeralda
98. Esra
99. Estel
100. Ester
101. Eufemia
102. Euforsyne
103. Eugenia
104. Eulaalia
105. Evina
106. Evita
107. Faline
108. Fanni
109. Fanny
110. Fay
111. Ferra
112. Fiona
113. Floora
114. Flora
115. Freija
116. Freuha
117. Freya
118. Gia

119. Giia
120. Greta
121. Halla
122. Hanna
123. Hannele
124. Hannimari
125. Havu
126. Hedvig
127. Helga
128. Helina
129. Helinä
130. Heljä
131. Helka
132. Hella
133. Helle
134. Helli
135. Hellin
136. Helma
137. Helvi
138. Henje
139. Henna
140. Henni
141. Hetta
142. Hilja
143. Hiljahenna
144. Hiljamaija
145. Hilja-Maija
146. Hilkka
147. Hilla
148. Hilma
149. Hilpi
150. Hilva
151. Hjördis
152. Hulda
153. Hymni
154. Hymy
155. Ia
156. Ihanelma
157. Ihannelma
158. Iris
159. Iisa
160. Iita
161. Iitu
162. Iivi
163. Illusia
164. Ilmatar
165. Ilmi

166. Ilo
167. Ilon
168. Ilsa
169. Ilta
170. Impi
171. Inari
172. Indi
173. Inga
174. Inger
175. Ira
176. Iris
177. Irja
178. Irmeli
179. Iro
180. Isla
181. Jadelia
182. Jadessa
183. Janna
184. Jarna
185. Jemina
186. Jemmi
187. Jessiella
188. Jessiina
189. Jinna
190. Joanna
191. Joela
192. Julia
193. Juliska
194. Juunia
195. Kaari
196. Kaiku
197. Kaila
198. Kainalo
199. Kaino
200. Kaisu
201. Kalypso
202. Kanerva
203. Karita
204. Karla
205. Kastehelmi
206. Kea
207. Keiju
208. Kertti
209. Kia
210. Kiara
211. Kide
212. Kielo

213. Kiira
214. Kiivi
215. Kiku
216. Kira
217. Kirilla
218. Kirsikka
219. Klara
220. Kreetta
221. Kristiina
222. Kukka
223. Kuura
224. Kyllikki
225. Lahja
226. Laina
227. Lana
228. Lara
229. Lauha
230. Lauri
231. Lauriina
232. Lealiisa
233. Leila
234. Leina
235. Lemmikki
236. Lempi
237. Leni
238. Lenia
239. Leslie
240. Lia
241. Liana
242. Liina
243. Lila
244. Lilia
245. Lilith
246. Lilja
247. Lilla
248. Lilli
249. Linea
250. Linnea
251. Lobelia
252. Louna
253. Lounatuuli
254. Lula
255. Lumi
256. Luumu
257. Lyydia
258. Lyyli
259. Lyyra

260. Lyyti
261. Maale
262. Maila
263. Maira
264. Maire
265. Maisu
266. Malena
267. Malla
268. Malva
269. Malviina
270. Mandi
271. Mandimai
272. Mare
273. Margot
274. Mariel
275. Marilyn
276. Marina
277. Marisa
278. Marjukka
279. Marla
280. Matilda
281. Maura
282. Meelika
283. Meimi
284. Meira
285. Melike
286. Melinda
287. Melissa
288. Meredith
289. Merit
290. Merituuli
291. Mervi
292. Mianna
293. Miela
294. Mielikki
295. Mielo
296. Miila
297. Miili
298. Miira
299. Miisa
300. Miiu
301. Milena
302. Milha
303. Milja
304. Milma
305. Milma-Inkeri
306. Mimmi

- 307. Mimosa
- 308. Minea
- 309. Minerva
- 310. Minka
- 311. Minnea
- 312. Minni
- 313. Mirja
- 314. Mirkka
- 315. Mirumaru
- 316. Mirva
- 317. Monna
- 318. Mopsi
- 319. Myrsky
- 320. Myy
- 321. Nanna
- 322. Nea
- 323. Neela
- 324. Neili
- 325. Neilikka
- 326. Nelly
- 327. Nelma
- 328. Nene
- 329. Nenna
- 330. Nia
- 331. Nilla
- 332. Noelle
- 333. Noona
- 334. Nuppu
- 335. Näppy
- 336. Odelia
- 337. Odelma
- 338. Odessa
- 339. Odette
- 340. Ofelia
- 341. Oihonna
- 342. Oili
- 343. Olessia
- 344. Olga
- 345. Omena
- 346. Onerva
- 347. Onneli
- 348. Oodi
- 349. Oona
- 350. Opri
- 351. Orlana
- 352. Orvokki
- 353. Ottilia

354. Paju
355. Papu
356. Paris
357. Pauliina
358. Peppina
359. Petriina
360. Petronella
361. Pieta
362. Pihla
363. Pihlaja
364. Pii
365. Pilkkuniina
366. Pilvi
367. Pinne
368. Pälvi
369. Raakel
370. Raili
371. Raisa
372. Raita
373. Rakel
374. Ranja
375. Rauha
376. Rauna
377. Rauni
378. Rebecca
379. Rebecka
380. Rebekka
381. Regina
382. Rialda
383. Rilla
384. Rinna
385. Ripsa
386. Ritva
387. Romy
388. Runo
389. Ruska
390. Ruusu
391. Ruuth
392. Saaga
393. Sabra
394. Saija
395. Saima
396. Saimi
397. Salka
398. Salome
399. Sami
400. Sanelma

401. Sanja
402. Sanne
403. Sanra
404. Sansa
405. Sari
406. Sarianna
407. Sarita
408. Satu
409. Seiri
410. Selina
411. Selja
412. Selma
413. Senja
414. Serafia
415. Serafiina
416. Serafina
417. Serla
418. Sienna
419. Sierain
420. Sievä
421. Signe
422. Siina
423. Siiri
424. Sikri
425. Silla
426. Silvana
427. Silvia
428. Sina
429. Sinaida
430. Sinna
431. Sipuliina
432. Sirja
433. Sirke
434. Sisko
435. Sissi
436. Siviä
437. Sofia
438. Sofiriina
439. Sohvi
440. Sointu
441. Soja
442. Sola
443. Solja
444. Sulamith
445. Sunna
446. Suometar
447. Susi

- 448. Sylvia
- 449. Synnöve
- 450. Taarna
- 451. Taava
- 452. Taimi
- 453. Tara
- 454. Tarina
- 455. Tekla
- 456. Telma
- 457. Terttu
- 458. Tessa
- 459. Thelma
- 460. Tiila
- 461. Tiina
- 462. Tiiti
- 463. Tilda
- 464. Tilhi
- 465. Tinka
- 466. Tintti
- 467. Tiu
- 468. Tiuku
- 469. Tiuku-Lilli
- 470. Torstiina
- 471. Tua
- 472. Tuike
- 473. Tuisku
- 474. Tuli
- 475. Tulikukka
- 476. Tuli-Kukka
- 477. Tutta
- 478. Tuulevi
- 479. Tuulia
- 480. Tuulikki
- 481. Tyyne
- 482. Tyyni
- 483. Tähti
- 484. Tähtimö
- 485. Uhtu
- 486. Ulla
- 487. Ulpu
- 488. Ulpukka
- 489. Ulrika
- 490. Unelma
- 491. Uni
- 492. Unna
- 493. Unni
- 494. Usva

- 495. Vadelma
- 496. Valentina
- 497. Valma
- 498. Valo
- 499. Valpu
- 500. Valpuri
- 501. Vanamo
- 502. Varma
- 503. Varpu
- 504. Vaula
- 505. Veea
- 506. Vella
- 507. Vellamo
- 508. Velma
- 509. Venna
- 510. Verna
- 511. Viena
- 512. Vienna
- 513. Vieno
- 514. Viima
- 515. Vilina
- 516. Ville
- 517. Villiruusu
- 518. Vilmalotta
- 519. Viola
- 520. Virva
- 521. Viveka
- 522. Vivian
- 523. Vivianna
- 524. Wia
- 525. Yrsa